DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 54. Piątek, 7 (19) Marca. 1869 r.

Rok 6.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; - półrocznie rs. 5;—kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na mies.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.— Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom.—Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

OD REDAKCJI.

Z powodu zamierzonego wcześniejszego wychodzenia naszego Dziennika, korespondenci miejscy oraz osoby pragnące aby ich artykuły lub doniesienia były zamieszczone w dzienniku tego samego dnia, którego są podawane, zechcą nadsyłać takowe do redakcji, najpóźniej do godziny 9-ej z rana.

Niektórzy z naszych prenumeratorów uskarżają się, że przedtem otrzymywali Dziennik w dniu jego wyjścia, a teraz otrzymują go dopiero na drugi dzień. Różnica ta w otrzymywaniu Dziennika pochodzi z tego, iż Dziennik przedtem wychodził rano ale z wiadomościami dnia poprzedniego, teraz zaś wychodzi wieczorem z wiadomościami tego samego dnia. Zmiana ta nastąpiła z 2 (14) na 3 (15) lutego. Tak w ostatnim N. 27-ym porannej edycji w nagłówku dziennika była data 2 (14) lutego, a w nagłówku działów 1 (13) lutego, zaś w następnym N. 28-ym wieczornego wydania w obu nagłówkach była jedna data 3 (15) lutego.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 7 (19) Marca.

Ordery. — Na poświadczenie ministra skarbu o pomocy okazanej przez niżej wymienione osoby w umieszczeniu obligów ruskich kolei żelaznych, Najjaśniejszy Pan, w dniu 21 lutego r. b. Najłaskawiej mianować raczył kawalerami Cesarsko Królewskich orderów: św. Anny 2-ej klasy — naczelnika domu handlowego Lipman Rozental i komp. w Amsterdamie, niderlandzkiego królewskiego komisarza handlowego Jerzego *Rozentala*; św. Stanisława 2-ej klasy—naczelnika domu handlowego F. W. Krauze i komp. w Berlinie, pruskiego tajnego radcę handlowego Fryderyka-Wilhelma *Krauze*, i prezesa berlińskiego towarzystwa handlowego m. Berlina, członka rady handlowej berlińskiej, pruskiego radcę handlowego Wilhelma *Konrada*; tegoż orderu 3-ej klasy: członków domu handlowego „Bracia Zultzbach" we Frankfurcie nad Menem, bankierów księcia Mejningen, Zygmunta *Zultzbacha* i Rudolfa *Zultzbacha*. *(Praw. Wiest.)*.

Komitet przeznaczony do rozpoznania próśb zaniesionych do podnóżka Tronu w czasie pobytu Jego Cesarskiej Mości w Warszawie w roku zeszłym,—z polecenia JO. Hrabiego Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie podaje do publicznej wiadomości, iż z dniem dzisiejszym rozpoczyna wypłatę wsparć pieniężnych z funduszu na ten cel przeznaczonego przez Najjaśniejszego Pana, dla tych z podających, którzy w chwili zaniesienia próśb o wsparcie zamieszkiwali w Cyrkułach I i XI, obecnie Zamkowym. Zechcą zatem interesowane osoby zgłosić się niezwłocznie do prawego pawilonu Namiestnikowskiego Pałacu, zaopatrzeni we własne książeczki legitymacyjne lub inne legalne dowody poświadczające tożsamość osób, oraz miejsce ich zamieszkania. Pospieszyć równie zechcą i te z niestawających dotąd osób, dla których wsparcia dawniej już przeznaczone zostały, stosownie do dwóch poprzednich ogłoszeń Komitetu.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
Cesarza i Samowładcy Wszech Rosij,
Króla Polskiego,
Wielkiego Księcia Finlandzkiego.
etc., etc., etc.

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W skutku przedstawienia zawiadującego Zarządem Finansowym w Królestwie, względem spłaty czynszów wieczystych w dobrach rządowych, i w wykonaniu Najwyższego rozkazu w tym przedmiocie, w dniu 5 Lutego 1869 roku zapadłego, Komitet Urządzający postanowił i stanowi:

I. Spłata dóbr rządowych w dzierżawie wieczystej zostających, dozwala się na następujących zasadach:

1) W tych dobrach, w dzierżawie wieczystej zostających, w których Skarbowi służy prawo perjodycznego podwyższania kanonu, szacunek spłacalny kanonu i dominjalnych praw Skarbu do dóbr, ustanawia się następującym sposobem:

a) Suma kapitału okupnego za opłacany kanon, ustanawia się przez kapitalizację tegoż z 5%, to jest przez rozmnożenie kanonu przez 20;

b) szacunek służących Skarbowi praw dominjalnych do dóbr spłacie ulegających, ustanawia się przez rozmnożenie 1/3 części kanonu przez 20, jeżeli podwyższenie kanonu miało miejsce w ciągu ostatnich lat 10-ciu, a jeżeli podwyższenie to dokonane było dawniej jak na 10 lat przed wydaniem niniejszych przepisów, to za mnożnik do pomienionej 1/3 części przyjmują się cyfry wyższe, dodając do mnożnika 20, po jednostce za każdy rok przenoszący lat 10, tak jednak aby takowy mnożnik w żadnym razie nie był wyższym nad 30.

2) Suma okupna za kanon, według punktu *a)* artykułu poprzedzającego ustanowiona, wraz z szacunkiem praw dominjalnych, ustanowionym sposobem w punkcie *b)* tegoż artykułu wskazanym, przyjmuje się za szacunek dóbr rządowych wieczyście wydzierżawionych, należących do rzędu tych, w których służy Skarbowi prawo perjodycznego podwyższania kanonu.

3) Z dóbr w dzierżawie wieczystej zostających, w których nie służy Skarbowi prawo renowacji i podwyższania kanonu, szacunek spłacalny dóbr ustanawia się przez kapitalizację kanonu z 4%, to jest przez rozmnożenie kanonu przez 25. Wyrachowana w ten sposób suma wyobraża szacunek tak spłacającego się kanonu, jako i dominjalnych praw Skarbu.

4) Z ustanowionego według poprzedzających artykułów szacunku nieruchomości zostającej w dzierżawie wieczystej, potrąca się: *a)* dług Skarbu Towarzystwu Kredytowemu, z włożeniem natomiast na nabywcę obowiązku uiszczania rat Towarzystwu Kredytowemu należnych, i *b)* wartość użytków odpadłych z mocy Najwyższych ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku i z dnia 28 Października (9 Listopada) 1866 roku na własność włościan i mieszczan-rolników.

5) Z pozostałej po uskutecznieniu potrąceń w art. 4 wskazanych, sumy szacunkowej dóbr, połowa wniesioną być winna do Skarbu przez nabywcę dzierżawy wieczystej, w przeciągu najdalej dni 30-tu od chwili podpisania kontraktu o spłatę, z uiszczeniem trzech czwartych części tej połowy, gotowemi pieniędzmi, a jednej czwartej części listami likwidacyjnemi; druga zaś połowa sumy szacunkowej dóbr zabezpieczoną być winna na dobrach, przez wniesienie jej na pierwsze miejsce do Działu IV księgi hypotecznej, którą nabywca dla nabytego na własność przedmiotu dzierżawnego niezwłocznie uregulować jest obowiązany. Od tego długu opłacane być mają do Skarbu z góry, w dwóch ratach półrocznych, corocznie po 5% na procent i po 2% na umorzenie kapitału, aż do zupełnego umorzenia całego długu.

6) Jeżeli suma kapitału okupnego, sposobami wyżej wskazanemi ustanowiona, 50 rubli nie przenosi, w takim razie spłata drugiej połowy pomienionej sumy uskutecznioną być winna z odroczeniem jedynie na lat 4, w ośmiu ratach półrocznych.

7) Gdyby posiadacz emfiteutyczny chciał spłacić cały kapitał według prawideł wyżej wyrażonych wyrachowany, przez jednorazową opłatę, w takim razie jest obowiązany, w przeciągu najdalej dni 30-tu od chwili podpisania kontraktu o spłatę, albo wnieść 2/5 kapitału gotowemi pieniędzmi i 3/5 listami likwidacyjnemi po imiennej ich cenie, albo też wnieść cały kapitał listami likwidacyjnemi na taką sumę, aby procenta od nich wyrównywały: w dobrach niepodlegających warunkowi renowacji czynszu, kanonowi corocznie opłacanemu, a w dobrach w których Skarbowi służyło prawo podwyższania kanonu — kanonowi i 5% od sumy wyrachowanej przez kapitalizacje 1/3 części kanonu podług punktu *b)* artykułu 1-go przepisów niniejszych.

8) W dobrach w których spłata kanonu nastąpiła już przed wydaniem niniejszych przepisów, i których tytuł własności jest uregulowany w księdze hypotecznej na imię nabywcy, właścicielowi dóbr dozwala się spłacać sumę w Dziale IV księgi hypotecznej zabezpieczoną, sposobem amortyzacyjnym wyżej wskazanym, albo też uiścić tę pozostałą sumę jednorazowo listami likwidacyjnemi na taką sumę, aby procent od niej wyrównywał opłacie kanonu hypotecznie zabezpieczonego.

9) Przepisy takowe nie stosują się do tych dzierżaw wieczystych, co do spłaty których pomieszczone są w kontraktach szczególne warunki.

10) Spłata może być dopuszczoną jedynie względem tych przedmiotów, które nie ulegają przejściu na własność włościan podług ukazów Najwyższych z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku o urządzeniu włościan, i z dnia 28 Października (9 Listopada) 1866 r. o zniesieniu stosunków dominjalnych w miastach, i

11) Po upływie trzech lat od daty zatwierdzenia niniejszych przepisów, Rząd pozostawia sobie prawo ponownego ich rozpoznania i ustanowienia według wskazówek doświadczenia nowych warunków do spłaty wieczystych dzierżaw rządowych.

II. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone być winno, wkłada się na Zawiadującego Zarządem Finansowym w Królestwie.

Działo się w Warszawie, na 285 posiedzeniu dnia 14 (26) Lutego 1869 r.

Namiestnik w Królestwie Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) Hrabia *Berg*.

Członek - Zawiadujący Czynnościami Komitetu Urządzającego, Senator, (podpisano) *J. Sołowjew*.

SPRAWOZDANIE
o postępie czynności sprawdzenia tabel likwidacyjnych z dóbr ziemskich, za miesiąc Styczeń 1869 r.

Numer.	Komisje.	Ilość tabel przedstawionych.	Liczba sprawdzonych tabel z dóbr: Prywatnych	Instytutowych.	Majorackich.	Razem	Tabele sprawdzone obejmują. Dymów	Morgów.	W przecięciu przypada na jeden dym. Mórg	Pręt.	Ilość tabel przedstawionych Komitetowi Urządzającemu.
1	Warszawska	3,188	3,098	42	48	3,188	54,059	786,791	14	111	3,188
2	Kaliszska	2,438	2,322	24	92	2,438	58,109	543,626	9	107	2,438
3	Kielecka.	1,486	1,324	90	72	1,486	43,876	404,952	9	68	1,486
4	Lubelska	1,788	1,747	12	29	1,788	57,796	917,239	15	276	1,788
5	Łomżyńska. . . .	1,600	1,512	2	86	1,600	22,621	237,138	10	146	1,600
6	Płocka	2,493	2,468	12	13	2,493	37,052	335,593	14	137	2,493
7	Petrokowska	2,018	1,955	6	57	2,018	48,141	596,570	12	117	2,018
8	Radomska	1,828	1,730	29	69	1,828	43,187	496,905	11	15	1,828
9	Siedlecka	1,551	1,451	11	89	1,551	33,807	699,235	20	205	1,551
10	Suwałkska. . . .	1,295	1,030	1	264	1,295	18,084	437,723	24	61	1,295
	W ogóle	19,685	18,637	229	819	19,685	416,732	5,455,772	13	28	19,685

Z liczby przedstawionych Komitetowi Urządzającemu tabel 19,685
Komisja Centralna zatwierdziła 19,612
podług tych tabel przyznano:
włościanom na dymów 563,813
gruntów użytkowych morgów 5,612,460
w przecięciu na jeden dym około morgów 9 pr. 286
właścicielom dóbr wynagrodzenia rs. 62,040,480
w przecięciu za jeden mórg około rs. 11 k. 50
czyli za jedną diesiatinę . . . . . rs. 22 k. 10

Z liczby przedstawionych tabel nie zatwierdzono 73
z tego zwrócono Komisjom dla poprawienia . . 36
dla dokonania oszacowania 11
nie rozpoznano z powodu nieotrzymania zażądanych wiadomości 22
przypada do rozpoznania 4

Z liczby tabel zatwierdzonych przez Komisję Centralną:
a) odesłano do Komisji Likwidacyjnej dla dalszego postąpienia 19,576
b) przygotowuje się do odesłania 17
c) nie może być odesłanem z powodu nieotrzymania wszystkich tabel z całych dóbr . . 19

Komisja Likwidacyjna zarządziła wypłatę właścicielom dóbr wynagrodzenia Listami Likwidacyjnemi:
z tabel 19,491
w sumie . . . rs. 61,316,744

Z Komitetu Urządzającego odesłano do miejscowych Komisij Spraw Włościańskich dla wprowadzenia w wykonanie tabel 19,079
Zwrócono z Komisij tabel ostatecznie w wykonanie wprowadzonych 15,072
Oddano do Archiwum dla zachowania ostatecznie w wykonanie wprowadzonych tabel . . 13,759.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 4 (16) Marca r. b., w ilości rsr. 151 kop. 90, Szpitalowi miejskiemu w Wieluniu, z części miasta Wielunia, położonego w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Wieluńskim, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego; — w ilości rs. 4,821 kop. 11, Antoniemu *Biernawskiemu*, właścicielowi miasta Koźminek, położonego w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kaliszskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 650, Augustowi *Rejnhardt*, właścicielowi wsi Brzozowo Czary, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Prasnyszskim, Gminie Dzierzgowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 177 kop. 50, Dominikowi *Korewa*, właścicielowi wsi Rydzewo, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Borkowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 16 kop. 67, Stanisławowi *Wysockiemu*, właścicielowi części wsi Wyszowate, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie Grabowo, asygnowane będzie z Kasy Okręgowej Szczuczyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 31 kop. 68, Sylwestowi *Koronkowskiemu*, właścicielowi dóbr Młogoszyn, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kutnowskim, Gminie Wojszyce, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 53 kop. 90, Romanowi *Treskow*, właścicielowi wsi Domaników, położonej w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kutnowskim, Gminie Rdutów, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 66 kop. 67, Gracjanowi *Roszkowskiemu*, właścicielowi dóbr Laskowiec, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Łomżyńskim, Gminie Zambrów, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 53 kop. 90, Janowi *Palmerowi*, właścicielowi dóbr Goliszew, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kutnowskim, Gminie Wojszyce, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 9,020 kop. 80, Betelowi *Straubergowi*, właścicielowi miasta Krasnosielca, położonego w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Makowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 363 kop. 17, Pawłowi *Zdżarskiemu*, właścicielowi dóbr Sułocino, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Borkowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 39 kop. 52, Aleksandrowi *Rembielińskiemu*, właścicielowi dóbr Pomażany, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kutnowskim, Gminie Błonie, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 334 kop. 44, Leopoldowi *Musiałowiczowi*, właścicielowi dóbr Lubochnia, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Rawskim, Gminie Lubochnia, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 114 kop. 80, *Kruszewskiemu*, właścicielowi dóbr Kamionna, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kaliszskim, Gminie Błaszki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 10,395 kop. 1, Florjanowi *Byszewskiemu*, właścicielowi dóbr Zawada, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kaliszskim, Gminie Drzewce, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,403 kop. 60, Wojciechowi *Chodeckiemu*, właścicielowi dóbr Rogenice Dezerta, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Lelice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy.

Inspektor lekarski przy Namiestniku w Królestwie Polskiem —Na zasadzie odezwy Konsulatu Jeneralnego Królewsko-Pruskiego w Warszawie z dnia 8 Marca r. b N. 1073, zostający przy Namiestniku w Królestwie Polskiem, Inspektor lekarski podaje do wiadomości powszechnej, że Regencja w Opolu, z powodu uśmierzenia zarazy księgosuszu w Królestwie Polskiem w gubernjach przyległych departamentowi Opolskiemu, odwołała wydane przez nią (zamieszczone w Dzienniku urzędowym z 1868 r. Nr. 46) rozporządzenie, co do kontroli bydła rogatego wprowadzanego z tutejszego kraju do powiatów Kretzburgskiego, Rozenbergskiego i Lublinickiego; obecnie zaś ma moc obowiązującą, przepis zawarty w 1-ym § postanowienia Rządu Pruskiego z dnia 27 Marca 1836 r. na zasadzie którego bydło rogate rasy stepowej w każdym czasie podlega 21-dniowej kwarantannowej obserwacji na granicy przy wprowadzeniu tego bydła do Prus.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 7 (19) Marca.

Wbrew innym półurzędowym francuzkim dziennikom, *Constitutionnel* utrzymuje, iż w kwestji francuzko-belgickiej Anglja wcale nie ofiarowała swego pośrednictwa. Zaprzeczenie to podane jest w takiej formie, iż wyraźnie wskazuje, że rząd francuzki wcale nie życzył sobie takiego pośrednictwa, gdyż *Constitutionnel* z pewnem rozdrażnieniem powiada, że kwestja francuzko-belgicka, nie przybrała takich rozmiarów, aby pośrednictwo trzeciego mocarstwa mogło być właściwe. Z tej wzmianki okazuje się, iż rząd francuzki wcale nie jest zadowolniony z wrażenia, jakie ta sprawa sprawiła za granicą. Dla tego zapewne *Constitutionnel* nagle doniósł, jak wskazuje dzisiejszy nasz telegram, że spór pomiędzy Francją a Belgją został już załatwiony. Dziwnem może się wydawać to doniesienie, w obec tego, że jeszcze niedawno półurzędowe dzienniki francuzkie przyznawały, iż Francja i Belgja nie porozumiały się z sobą co do podstaw na których miały rozpocząć się układy, i dla tego ciekawem jest w jaki sposób sprawa ta mogła zostać tak nagle załatwiona.

Dzienniki półurzędowe paryzkie utrzymują także, że kandydatura księcia Montpensier coraz bardziej traci szanse w Hiszpanji. Zapewnienie to raczej jest wyrażeniem własnych ich chęci, niż istotnego położenia, gdyż pomijając już to, że za tą kandydaturą jawnie oświadczyli się na posiedzeniu kortezów członkowie rządu tymczasowego, na 30 dzienników wychodzących w Madrycie, 15 popiera księcia Montpensier, reszta zaś tak się rozdzieliła pomiędzy różne frakcje, że tylko 6 oświadcza się za rzeczpospolitą. Wprawdzie organa republikańskie bardzo groźnie występują przeciwko księciu Montpensier, a niektóre nawet przepowiadają mu, iż będzie zamordowany skoro wstąpi na tron, ale ta ich gwałtowność właśnie wskazuje, jak niewątpliwym jest wybór księcia Montpensier na tron hiszpański.—Doniesienie o zmianach w gabinecie madryckim, także okazały się mylnem.—Dzisiejszy nasz telegram donosi o uspokojeniu rozruchów wynikłych w Xeresie z powodu konskrypcji.

Wiadomości z innych krajów nie zawierają nic wybitniejszego.

Telegramy
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Madryt, *18 (6) marca.* **Z powodu konskrypcji, miały miejsce rozruchy w Xeresie; barykady postawione przez powstańców, zostały zdobyte; powstańcy uciekli a spokojność została przywrócona.**

Paryż, *18 (6) marca. Constitutionnel* **donosi, że pomiędzy Francją a Belgją nastąpiło porozumienie; pozostaje tylko uregulowanie kwestij szczegółowych.**

Berlin, *18 (6) marca.* **Jak donosi** *N. Preus. Zng.*, **p. Brassier został mianowany posłem Związku północno-niemieckiego we Florencji.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 17 (5) marca.* Izba deputowanych rady państwa przyjęła 75 głosami przeciw 61, przy głosowaniu imiennem, prawo o landwerze podług wniosków komisji, po odrzuceniu wszelkich wniosków co do zmian nieznacznych. (*Wolffs T. B.*).

* *Paryż, 17 (5) marca.* Anglja udzieliła w Paryżu i Brukseli rady pokojowe, lecz nie proponowała wcale swego pośrednictwa. Nigdy nie była proponowaną komisja europejska; powzięto jedynie zamiar ustanowienia komisji administracyjnej belgicko-francuzkiej, która zgromadzi się prawdopodobnie jako wolna konferencja, bez wszelkiego przesądzania w kwestji sieci dróg żelaznych belgickich. (*Tamże*).

* *Paryż, 17 (5) marca. Constitutionnel* donosi: Francja i Belgja porozumiały się co do rozwiązania wynikłych pomiędzy niemi nieporozumień w sposób

zdolny zadosyćuczynić wszystkim interesom pozostającym w związku z tą kwestją.—Wczoraj wieczorem miała miejsce na placu Sorbonny, w fabryce chemicznej, eksplozja, która spowodowała bardzo znaczne spustoszenia; wydobyto dotąd 9 osób zabitych. (*Tamże*).

* *Florencja, 16 (4) marca.* Poseł austrjacki baron Kübeck wyjechał za urlopem.—Kawaler Nigra przedłuży jeszcze nieco swój pobyt we Florencji. Znajdował się on kilka razy na posiedzeniach rady ministerjalnej.—Z powodu zbliżających się świąt, izba odroczyła swe posiedzenia na dwa tygodnie. (*Tamże*).

* *Konstantynopol, 16 (4) marca. Levant Times* donosi, że ambasador angielski Elliot otrzymał z Egiptu wiadomość, iż książę i księżna Walji przybędą w końcu marca do Konstantynopola. (*Tamże*).

* *Frankfurt nad M., 17 (5) marca.* Zgromadzenie reprezentantów miasta przyjęło 32 głosami przeciw 16, po $4\frac{1}{2}$ godzinnych rozprawach, wniosek większości komisji ustanowionej w kwestji wynagrodzenia. Wniosek upatruje w umowie z 26-go lutego jedynie wywiązanie się z obowiązku wymaganego od Prus z mocy traktatów co do zapłaty trzech miljonów, i czyni zastrzeżenie uroczyste przeciw użytemu raz przez ministra skarbu wyrażeniu co do trzeciego miljona, który nazwał on podarukiem z łaski. (*Tamże*).

---

* (Ofiary). Do warszawskiego miejscowego zarządu towarzystwa opieki nad rannymi i chorymi wojskowymi, wpłynęły w lutym r. b. od założycieli, oraz członków rzeczywistych i spółuczestników, następujące ofiary: od rzeczywistego radcy stanu Bogolubowa 10 rs., radcy stanu von Hübbeneta 10 rs., jenerał-majora z orszaku Jego Cesarskiej Mości barona Frideriksa 10 rs., jenerał-letnanta Szuberskiego 10 rs., rzeczywistego radcy stanu Bielińskiego 10 rs., jenerał-adjutanta Krasnokutskiego 10 rs., jenerał-majorów: Kwasznina Samarina 10 rs., Feichtnera 10 rs., Allera 10 rs., p. o. jenerał-audytora polowego, radcy dworu Afonasjewa 3 rs., jenerał-adjutanta barona Mellera-Zakomelskiego i jego małżonki 20 rs., fligeladjutanta pułkownika Gadona 10 rs., senatora radcy tajnego Witte 10 rs., radcy kolegjalnego Dementjewa 3 rs., sztabs-kapitana Beca 3 rs., pułkownika Gorełowa 10 rs., sztabs-kapitana Kryżanowskiego 3 rs., jenerał-majorów: Kononowa 6 rs., Tiutikowa 10 rs., pułkownika Kurjażskiego 5 rs., jenerał-majora Sakowicza 10 rs., pułkownika gwardji Nolkena 10 rs., od niższych stopni zarządu warszawskiego składu intendentury 6 rs. 50 kop., od jenerał-adjutanta Avreggio 10 rs., jenerała jazdy Witte 10 rs., jenerał-majora Golikowa 10 rs., majora Essena 10 rs.; od właścicieli dóbr: Maurycego Bluma 10 rs., Edmunda Mierzwińskiego 10 rs., Antoniego Dal-Trozzo jednorazowie 50 rs., Bolesława Krzywoszewskiego 5 rs., Edwarda Gutmana 5 rs., Karola Wernera 3 rs., hrabiego Edwarda Prozora 3 rs., barona Zygmunta Dangla 3 rs., radcy stanu Mazurkiewicza 3 rs., oraz po potrząceniu 1 rs. 4 kop. za przesyłkę z sumy ogólnej, przysłanej przez naczelnika powiatu górnokalwaryjskiego, pozostałość w kwocie 1 rs. 96 kop.; od jenerał-lejtnanta Lewickiego-Leontjewa 3 rs., podpułkownika Werneke 3 rs., od stopni sądu wojennego polowego w warszawskiej cytadeli aleksandrowskiej, w charakterze spółuczestników, 3 rs., od doktora farmacji radcy stanu Heinricha 10 rs. (*), porucznika Rudzkiego 3 rs., sztabs-kapitana Matusiewicza 3 rs., kapłana Wereszczagina 3 rs., sztabs-kapitana Gracholskiego 3 rs., porucznika Kondratjewa 3 rs., kapitana Percowa 3 rs., starszego lekarza Maczitowa 3 rs., podporucznika Petrowa 3 rs., podporuczników: Chałkionowa 3 rs., Starowierowa 3 rs., Romanienko 3 rs., Gubenko 3 rs., majora Kostyrewa 3 rs., sztabs-kapitana Obieruczewa 3 rs., porucznika Obieruczewa 3 rs., pułkownika Sokołowskiego 3 rs., majora Ałbertowa 3 rs., sztabs-kapitana Kozłowskiego 3 rs., od stopni 7-go pułku żmudzkiego grenadjerów, w charakterze spółuczestników, 20 rs. 50 kop., od jenerał-majora księcia Lubomirskiego 10 rs., od stopni zarządu intendanckiego w warszawskiej cytadeli aleksandrowskiej, w charakterze spółuczestników, 7 rs., od pułkownika Kurzakowa 10 rs., majorów: Bechtiejewa 3 rs., Czarkowskiego 3 rs., Trofimowa 3 rs., kapitanów: Szurskiego 3 rs., Prawiednikowa 3 rs., sztabs-kapitana Czelustkina 3 rs., poruczników: Żuczkowskiego 3 rs., Djakonowa 3 rs., Basakowa 3 rs., Parszina 3 rs., Pawłowicza 3 rs., praporszczyków: Meńszczykowa 3 rs., Matrozowa 3 rs., Płotnikowa 3 rs., jenerał-majora Niejełowa 3 rs., podporucznika Pejcza 3 rs., starszego lekarza radcy dworu Sperańskiego 3 rs., podpułkownika Kuprianowa 3 rs., kapitana Romanowa 3 rs., podporucznika Kuszlańskiego 3 rs., podpułkowników: Zienkowicza 3 rs., Odachowskiego 3 rs., kapitanów: Tałantowa 3 rs., Sepetuli 3 rs., podpułkownika Ponomarewa 3 rs., od stopni 2-ej brygady artylerji grenadjerów, w charakterze spółuczestników, 3 rs., od jenerał-majora Wunscha 10 rs., kapitanów: Gawrilenko 10 rs., Heppenera 5 rs., sztabs-kapitanów: Ternawskiego 5 rs., Iwanowa 5 rs., Gorina 5 rs., radców stanu: Gorłowa 10 rs., Nieratowa 10 rs., Djakonowa 5 rs., radcy dworu Kapustina jednorazowie 8 rs., podpułkownika Kuzniecowa 10 rs., pułkownika Jerszowa 10 rs., kapitana Popowa 3 rs., jenerał-lejtnanta Glebowa 10 rs., od urzędników ruskiego hrubieszowskiego progimnazjum klasycznego grecko-unickiego, w charakterze spółuczestników, 6 rs. 50 kop., od podpułkownika Kobyzewa 3 rs., sztabs-kapitanów: Mecnera 3 rs., Tołbuzina 5 rs., Korickiego 3 rs., poruczników: Karzina 3 rs., Konopaka 3 rs., podporuczników: Kudriajewa 3 rsr., Kopyckiego 3 rs., praporszczyka Sideri 3 sr., pułkownika von-Cejmerna 3 rs., kapitana Adamowicza 3 rs., sztabs-kapitanów: Ratjewa 3 rs., Żilaja 3 rs., radcy dworu Kowalewskiego 3 rs., podpułkownika Matwiejewa 10 rs., kapitana Petrowa 1-go 10 rs., sztabs-kapitana Gonczarenko 10 rub. sr., kapitanów: Juzwikiewicza 3 rub. sr., Umiastowskiego 3 rub. sr., radcy dworu Taranunina 3 rs., asesora kolegjalnego Waulina 3 rs., jenerał-lejtnanta Burmejstra 20 rs., sztabs-kapitana Iwaszkina 3 rs., pułkownika Żurawlewa 10 rs., podpułkownika Paszczenko 3 rs., majorów: Antipowa 1-go 3 rs., Zgórskiego 3 rs. kapitana Czerkudinowa 3 rs., sztabs-kapitanów: Menske 3 rs., Kinsta 3 rs., poruczników: Worotnickiego 3 rs., Jacino 3 rs., Martynowa 3 rs., Żachowskiego 3 rs., Lisowskiego 3 rs., podporuczników: Leontowicza 3 rs., Nesterowskiego 3 rs., De-Felli w charakterze spółuczestnika 1 rs., praporszczyka Ostrowskiego 3 rs., pułkownika Gocickiego 10 rs., jenerał-majora Ulricha 10 rs., kapitana Zamszyna 10 rs., pułkowników: Dobrowolskiego 10 rs., Sztrejbelcza 10 rs., sztabs-kapitanów: Ryndina 10 rub. sr., Krestini 10 rub. sr., podporucznika Rebindera 10 rub. sr., pułkownika Małkowa 3 rub. sr., poruczników: Oleszewa 1-go 3 rub. sr., Oleszewa 2-go 3 rs., podporuczników: Bielińskiego 3 rs., Engelhardta 3 rs., pułkownika Czistiakowa 5 rsr., radcy dworu Oleszkiewicza 3 rs., poruczuika Baranowskiego 3 rs., praporszczyka Gryniewickiego 3 rs., poruczników: Jewdokimowa 3 rsr., Markowa 3 rs., sztabs-kapitanów: Grabbe 3 rs., Pluszczewskiego-Pluszczyka 3 rs., porucznika Jelistratowa 3 rs., podporuczników: Gagrina 3 rs., Iwanowa 3 rs., praporszczyków: Topornina 3 rs., Dowiżda 3 rs., von Hübszmana 3 rs., podporucznika Traszewskiego 3 rs., od stopni 1-ej brybady saperów, w charakterze spółuczestników, 3 rs. 70 kop., od pułkownika Żewanowa 3 rs., kapitana Grozmani 3 rs., sztabs-kapitanów: Bolmaszewa 3 rs., Kochlewskiego 3 rs., Lindenbauma 3 rs., od stopni pułku fortecznego nowogeorgjewskiego, w charakterze spółuczestników, 8 rs., od protoprezbitera Jana Frusiewicza 3 rs., jenerał-majorów: Daniłowa 10 rs., Prochorowa 10 rsr., kapitana Moskalcewa 10 rsr., sztabs-kapitanów: Czerniajewa 10 rsr., Radziszewskiego 1-go 10 rs., Rydzewskiego 10 rs., porucznika księcia Wachwachowa 10 rs., podporuczników: Górczyńskiego 10 rs., Grekowa 10 rs., praporszyka Radziszewskiego 2-go 10 rs., pułkownika Władimirskiego 3 rs., kapitana Primo 3 rs., sztabs-kapitanów: barona von Ikskula 3 rs., Kossowicza 1-go 3 rs., Agapiejewa 1-go 3 rs., poruczników: barona Rosena 3 rs., Maksimowa 2-go 3 rs., podporuczników: Spore 3 rs., Krabbe 1-go 3 rs., Krabbe 2-go 3 rs., praporszczyków: Neowjusa 1-go 3 rs., Fabriciusa 3 rs., Kropotowa 3 rs., pułkownika Niebogina, w charakterze spółuczestnika, 2 rs., sztabs-kapitana Buscha 3 rs., pułkownika Filimonowa 3 rs., podpułkowników: Samsonowa 3 rs., Skuratowa 3 rs., kapitana Rutkowskiego, w charakterze spółuczestnika, 1 rs., pułkownika Sakowmina 3 rs., od stopni bataljonu fortecznego warszawskiego, w charakterze spółuczestników, 9 rs.; razem wpłynęło w lutym r. b. 1,141 rs. 16 kop., cała zaś suma, wraz z poprzedniemi wpływami, wynosiła do 1-go marca 9,195 rs. $47\frac{1}{2}$ kop..

(*) P. Heinrich, dopóki mieć będzie swą aptekę, zobowiązuje się w razie wojny dostarczać bezpłatnie lekarstwa corocznie na 30 rs. dla rannych i chorych wojskowych.

* (Komitet damski). *Dzien. gub. suwałkski* między innemi pisze: „Towarzystwo damskie w Suwałkach, pomimo nielicznego swego składu, postanowiło urządzić tu komitet damski dla opiekowania się nad cierpiącymi wojskowymi. Po oświadczeniu ze strony 34-ch dam tutejszych życzenia być członkami-założycielami komitetu w Suwałkach, komitet ten, na mocy § 17 ustawy towarzystwa opieki nad rannymi i chorymi wojskowymi, zatwierdzony przez naczelnika gubernji suwałkskiej 18 stycznia, rozpoczął swe czynności. Na odbytych przed otwarciem komitetu wyborach, zgromadzone damy obrały: prezydującą w komitecie — małżonkę naczelnika gubernji A. N. Żerwe; towarzyszką prezydującej—małżonkę naczelnika 3-ej dywizji grenadjerów J. P. Ganecką, a członkami komitetu: F. J. Sołtanowską, O. F. Czyż, A. W. Polańską, O. K. Iskrycką, M. G. Gołowin, i M. J. Kujawską. Nadto obrani zostali: kasjerem komitetu—wice-gubernator suwałkski, książę N. N. Ceretelew, a referentem—naczelnik powiatu suwałkskiego, kapitan Bielski. Tenże dziennik podaje w ogólnych zarysach obraz przyszłych czynności komitetu, oraz cel utworzenia towarzystwa opieki rannych i chorych wojskowych, a nakoniec dodaje: Żywimy nadzieję, że otwarty w mieście tutejszem damski komitet towarzystwa opieki cierpiących wojskowych znajdzie u mieszkańców tutejszej gubernji poparcie, pomoc i gotowość przyczynienia się chętnemi ofiarami do zasilenia jego środków i do rozszerzania moralnego jego wpływu. Osoby pragnące być członkami towarzystwa opieki nad rannymi i chorymi wojskowymi, lub przyczynić się ofiarami do celu tegoż towarzystwa, mogą zgłaszać się do członków komitetu damskiego suwałkskiego, lub do kasjera i referenta komitetu.

* (Otwarcie szkół). Otwarte zostały szkoły rządowe w dyrekcjach szkolnych, warszawskiej: szkoła wiejska katolicka elementarna w m. Dawidach, powiecie warszawskim; w dyrekcji łodzkiej: szkoła gminna katolicka elementarna we wsi Ręcznie, pow. petrokowskim, we wsi Zdzieszulicach tegoż powiatu i we wsi Chełmie, pow. noworadomskim; w dyrekcji kieleckiej: we wsiach: Koniecznem, pow. włoszczowskim, Bielinach, pow. kieleckim, i Stawianach, pow. pińczowskim; w dyrekcji łomżyńskiej; w m. Ostrowie, szkoła żeńska katolicka elementarna, we wsi Drozdowie, pow. łomżyńskim, szkoła elementarna katolicka, w m. Serocku pow. pułtuskim, szkoła elementarna żydowska, we wsi Zatorach, pow. pułtuskim, szkoła elementarna katolicka, i we wsi Kacicach, pow. pułtuskim, szkoła elementarna katolicka; w dyrekcji płockiej: szkoła gminna elementarna katolicka we wsi Sońsku, pow. ciechanowskim, i w radomskiej: szkoła elementarna we wsi Tczowie, pow. kozienickim. Z dozwolenia zwierzchności okręgu naukowego, otwartą została szkoła prywatna elementarna żeńska w m. Kaliszu; wydano pozwolenie Leontynie Wakre na dalsze utrzymywanie w m. Skierniewicach szkoły prywatnej trzyklasowej żeńskiej, na zasadzie poprzednio udzielonego konsensu. W miesiącu styczniu udzielone zostały upoważnienia: *a*) 6-ciu prywatnym nauczycielom i nauczycielkom; *b*) 11-tu nauczycielom i nauczycielkom elementarnym. (*Okól. okr. nauk. warsz.*).

* Z Nowogieorgiewska. (*Korespondencja Warsz. Dniewnika*). Pisząc o teatrze tutejszym, potrzeba wspomnieć o okoliczności, która dla wielu wyda się dziwną. Prredstawienia amatorskie zawsze miewają cel dobroczynny; a tu, chociaż przedstawienia te trwają trzeci rok, nie mają żadnej cechy dobroczynności. Bliższe szczegóły to wyjaśnią: Podług miejscowych okoliczności, nie można tu znaleść większego lokalu jak na 140 osób, a ponieważ ludność tutejsza składa się po większej części z niedostatnich urzędników, przeto cena wnijścia oznaczona została na 1 rs. Obok tego, za potrąceniem kosztów przedstawienia, pozostaje nieznaczna kwota (a w roku zeszłym zdarzył się nawet deficyt), która obracaną bywa na sprawienie różnych rekwizytów teatralnych; tym sposobem publiczność nowogieorgiewska ma stały teatr z pięknie urządzoną sceną, dekoracjami, kostiumami i t. d. Tak więc amatorowie położyli fundament i podali środki do utrwalenia dobrego dzieła. Zasługa ta jest tem większą, jeżeli zważyć, jak szczupłe były środki w porównaniu z miejscowościami, gdzie płacą po 5 rs. za wnijście a nawet i więcej. W Nowogieorgiewsku jest to niepodobieństwem. Jedyny wyjątek stanowi komendant, który ciągle popiera to dzieło, i który w tym roku ofiarował 50 rs. Ostatni spektakl 21 lutego ułożony był bardzo trafnie: dana była komedja Ostrowskiego „Свои люди, сочтемся" i wodewil „Несчастіе особаго рода." Szczególne talenta osób nieoddających się specjalnie sztuce scenicznej, są wprawdzie rzadkie, a przeto oceniać krytycznie spektakl amatorski nie wypada, ale przyjemnie jest wspomnieć, że wszelkie typy komedji Ostrowskiego oddane były bardzo dobrze. Nadmienię w końcu, że chociaż na teatrze nowogieorgiewskim, w liczbie 19 sztuk przedstawiono tylko trzy dzieła celniejszych autorów, mianowicie: „Женитьба" „Доходное мѣсто", „Свои люди, сочтемся," i chociaż pozostaje do życzenia zwiększenie repertuaru, ale wszystkie przedstawienia, jakie widziałem, wykonane były tak zadawalająco, że nie mogę nie podziękować pp. amatorom. *Stały mieszkaniec.*

* (Kurjerek miejski). Zbliżające się już wielkanocne święta, wywołują nie mały ruch w przemysłowym świecie tutejszym. Nie tylko cukiernie i wędlarnie gotują się do urządzenia potężnej wystawy z ciast i mięsiwa, przeznaczonych na tak zwane „święcone", lecz i handle win przysposabiają szeregi butelek i rozmaitych łakoci dla przystrojenia stołów na te tak przeważnie żołądkowe święta. Ponieważ zaś u

nas, zwyczaj dawania prezentów istnieje pod czas świąt każdych, przeto wszelkie inne zakłady bądź galanteryjne, bądź jubilerskie, starają się blaskiem, barwą lub gustem towarów przynęcić wzrok przechodniów. Właściwy jednak ruch przedświąteczny rozpocznie się dopiero od przyszłej, tak zwanej „palmowej” niedzieli i wtedy o nim bardziej szczegółowo pomówimy.

— Kwesty wielkotygodniowe rozpoczną się niebawem. Osoby dobroczynne, rozebrały już pomiędzy siebie listy do zbierania tych składek i odbywać zaczną tę miłosierną wędrówkę po mieście, z nadzieją że każdy według swojej możności, wesprze ich zacne trudy, których celem jest złagodzenie niedoli nieszczęśliwych, pozbawionych najpierwszych nawet potrzeb życia.

— Onegdaj, w konserwatorjum (Instytucie) myzycznem, odbyła się próba z kompozycji religijnej „Crux fidelis” Ap. Kątskiego, o której już donosiliśmy, jako o przeznaczonej do wykonania w kościele katedralnym św. Jana, podczas obchodu „Grobów.”

— Ogólny dochód z onegdajszego koncertu na korzyść Szpitala Ewangielickiego, przynosił około 1000 rubli srebrem.

— Artysta sceny Krakowskiej, p. Rapacki, o którego zamiarze wystąpienia w rolach gościnnych na tutejszej scenie, donosiliśmy — przybył już do Warszawy.

— Na wczorajsze i dzisiejsze obchody imienin licznego grona Józefów zamieszkałych w Warszawie, cukiernia Loursa i Czajkowskiego, przygotowały mnóstwo wspaniałych tortów i piramidalnych cukrów. Ciągle też spotyka się chłopców cukierniczych roznoszących po mieście te przysmaki.

— Wczoraj licznie zebrani przedstawiciele prasy, sztuk pięknych i nauk zgromadzili się w mieszkaniu p. Józefa Ungra wydawcy Tygodnika Illustrowanego i Wędrowca, gdzie odbyło się najprzód poświęcenie nowo przeniesionej drukarni z machiną parową — a następnie z powodu wilji imienin właściciela serdeczne i pełne gościnności przyjęcie.

— Doktór Henryk Levittoux, wydał w r. b. swoje oryginalne dzieło p. t. „Zarys filozofji natury”. Jest to praca ogromnej wartości i stanowić będzie epokę w dziejach naukowej literatury naszej. Obszerniejsze z niej sprawozdanie podamy wkrótce pod rubryką „Kroniki bibljograficznej”.

— W dniu dzisiejszym o godzinie 4-tej z południa, odbędzie się pogrzeb ś. p. Magdaleny z Żółtowskich Łuszczewskiej, zmarłej w Warszawie. Obchód ten zgromadzi niewątpliwie licznych tu przyjaciół i czcicieli cnot nieboszczki, której dom był przez długie lata ogniskiem wszystkich talentów i zasług odznaczających się na rozmaitych polach. Ś. p. Magdalena jest wdową po zmarłym niedawno ś. p. Wacławie Łuszczewskim, znanym powszechnie z zasług i przymiotów, a matką znakomitej poetki Deotymy, autorki Improwizacij, Tomiry i wielu innych dzieł błyszczących prawdziwym genjuszem. Za staraniem i inicjatywą zmarłej, wydano u nas w przepysznej edycji i wzorowym przekładzie dzieła Kopernika. Szanowne zwłoki nieboszczki wyprowadzone będą z kościoła Ś go Antoniego. *Al.*

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie poczynając od dziś, 7 (19) marca do 9 (21) marca włącznie, powinny być zapalane o godzinie 6-ej minut 45 wieczorem, — a gaszone o godzinie 4 min. 45 z rana.

* (Wypadki miejskie). W dniu onegdajszym, w cyrkule Nowoświetskim, Franciszek Murowski, powożący omnibusem Nr. 2, w przejeździe przez Krakowskie-Przedmieście, najechał na strażnika policyjnego Walentego Kazimirczaka, w skutku czego ten ostatni uległ lekkiemu stłuczeniu lewej nogi. Strażnik pozostaje przy komendzie, a Murowski przyaresztowany dla ukarania za nieostrożną jazdę.— W cyrkule Bielańskim, Antoni Majewski, dwuletni syn wyrobnika, w domu pod Nr. 2221 zamieszkałego, wywróciwszy garnek z ukropem, poparzył sobie lewą rękę po łokieć. Chłopiec zostaje na kuracji przy rodzicach. — W Łazienkowskim cyrkule, Jan Makowski, robotnik z fabryki żelaznej na Solcu, przy podnoszeniu ciężaru drągiem żelaznym, przebił sobie na wylot stopę u lewej nogi. Makowski pozostaje na kuracji w swym mieszkaniu.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs.	1 kop. 12		*dziś* rs.	1 kop.	12.
Za frank	„	„ — „	31	„	— „	31.
Za złoty reń.	„	„ — „	61	„	— „	62.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Uniwersytet moskiewski) ogłosił swe sprawozdanie za rok 1868, w którem przytoczone są następujące cyfry: ogół nauczycieli i urzędników przy uniwersytecie wynosił 137 osób; przy końcu roku było uczni 1,611, z których na wydziale prawnym było 919, na lekarskim 362, na fizyczno-matematycznym 234, a na historyczno-filologicznym 96. Wolnych słuchaczy było 68 i subjektów aptekarskich 59. Z liczby uczni, 319 uzyskało stypendja i wraz z innemi 353 uwolnieni byli od opłaty za słuchanie lekcij, a 32 uczniom opłata odłożona została do ukończenia kursu. Jednorazowe wsparcie udzielone zostało 338 uczniom. Na stypendja i wsparcia wydano przeszło 60,000 rs. Liczba uczni, którzy ukończyli kurs nauk uniwersyteckich w stopniu kandydata, wynosiła 143, a w stopniu rzeczywistego studenta 123 osób; stopień lekarza uzyskało 54 osób.

* (Przedstawienie pożegnalne). *Golos* w swej kronice petersburgskiej pisze, że pożegnalny spektakl 3 marca, w wielkim teatrze — spektakl, którego wielbiciele p. Patti oczekiwali z taką niecierpliwością i na który bilety rozbierano z taką skwapliwością, zakończył się zupełnem niepowodzeniem. Przed rozpoczęciem przedstawienia, oznajmiono ze sceny, że z powodu lekkiej niedyspozycji p. Patti, zamiast ogłoszonej na ten wieczór opery „Lunatyczki” dana będzie opera „Don Pasquale,“ bo partycja Noryny jest nierównie lżejszą od partycji Aminy. Po takiem ogłoszeniu, część publiczności zaczęła sykać, a część klaskać... Lecz i ta surpryza nie udała się. Pierwszy akt minął pomyślnie; w drugim akcie p. Patti śpiewała już półgłosem, a po ukończeniu drugiego aktu, ogłoszono znowu ze sceny, że p. Patti śpiewać nie może i że w trzecim akcie zastąpi ja pani Volpini, która też i dokończyła operę. Ta nagła zmiana, rozumie się, nie obeszła się bez następstw: diletanci, którzy zgromadzili się w ogromnej liczbie i płacili w dziesięcioro za miejsca na ten spektakl, zmuszeni byli powściągnąć swój zapał, a owacje, jakie zamierzano wyprawić p. Patti, dostały się p. Volpini. Po fatalnem ogłoszeniu, długo wywoływano p. Patti, która nareszcie wyszła dwa razy, ale już przebrana w czarną suknię, wyrażając giestami żal, że nie może dokończyć opery.

* Zurich 12 marca. (*Korespondencja Dziennika Warszawskiego*). Przed ośmiu dniami przybyło do Zurichu, pieszo, 32-ch polskich wychodźców, wydalonych przez policję austrjacką z Galicji za próżniactwo, pijaństwo włóczęgostwo i żebraninę. Widok tych ludzi smutne sprawiał wrażenie, większa bowiem połowa z nich była prawie boso, a wszyscy mieli na sobie lekkie tylko i kompletnie podarte ubranie, przytem u każdego twarz nabrzękła i z wycieńczenia prawie żółta. Przy protokóle w tutejszej policji, 26-ciu tych biedaków tytułowało się pułkownikami lub majorami, a sześciu tylko porucznikami i wszyscy jednozgodnie do protokółu podali, że wydalenie ich z Austrji nastąpiło w skutek jakoby denuncjacji szlachty galicyjskiej. Policja, naturalnie nie zupełnie temu dała wiarę i po sporządzeniu protokółów odniosła się do rady głównej z zapytaniem: co z tym fantem zrobić? na co z Berna odpowiedziano, aby wszystkich tych panów bezzwłocznie wywieźć bezpłatnie do Francji, co też i zostało wczoraj po południu spełnione. Obawiają się jednak tutejsi mieszkańcy, czy francuzi nie cofną napowrót tego transportu do Zurichu.—W księstwie Poznańskim zmarł przed miesiącem hr. Cezary Plater, człowiek honorowy wielu politycznych i niepolitycznych towarzystw. Nieboszczyk wszystkie jakie posiadał papiery sprawy narodowej dotyczące, przekazał testamentem swemu bratu właścicielowi Ośiej góry, który z tego powodu od trzech tygodni bawi w ks. Poznańskiem, przez co i sprawa jego z IgnacymPawłowskim zostaje wzawieszeniu. (Pawłowski znajduje się w więzieniu).— W skutek nieporozumień a następnie pojedynku, wynikłych pomiędzy członkami ogniska rewolucyjnego i ligi wolności i anarchji: Bulewskim a Bosakiem, (o czem podaliśmy w swoim czasie) ten ostatni, nie chcąc razem ze swym wrogiem (Bulewskim) urzędować, usunął się z kilku swymi zwolennikami z obu tych towarzystw i tworzy wraz z nimi nowy komitet, który się ma nazywać „*komitetem wolnych słowian*”. Bosakowi wzbroniony jest pobyt w Zurichu za różne figle jakie płatał mieszkając w tem mieście przed dwoma laty. Chcąc on się zatem zabezpieczyć obecnie od jakich nieprzyjemności ze strony tutejszej policji, wytrzasnął sobie paszport francuzki, za którym przybywszy tu, stanął w hotelu „pod łabędziem”, gdzie ułożył statuta dla nowego komitetu i nowej organizacji. — Jan IV (Dobrzański) zaprasza do Lwowa wszystkich członków rządu narodowego wygnanej Polski, na jakąś bardzo ważną rewolucyjną konferencję odbyć się mającą 4 kwietnia r. b. Wygnany rząd jeszcze nie zdecydował czy usłuchać zaproszenia tego obywatela lub je odrzucić. — Giller chwycił się nowego sposobu wyłudzania pieniędzy. Kazał on odbić 1000 medali brązowych na pamiątkę upadku jego „Ojczyzny” i takowe sprzedaje prostaczkom po 5 franków za sztukę. Ogłasza nadto w „Niepodległości”, że amatorowie, pragnący takiż medal posiadać ze złota, niech tylko na jego ręce nadesłać raczą 800 franków, a on postara się takowe bezzwłoki na medal zamienić. — Przybył tu z Petersburga sławny pianista pan Antoni Rubinstein z zamiarem dania kilku koncertów, z których pierwszy odbędzie się jutro w koncertowej „Tonhalle”. Wygnany rząd chce prosić p. Rubinsteina o danie jednego koncertu na korzyść naszych podupadłych artystów rewolucyjnych. *T.*

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 16 (4) marca.* Kortezy przyjęły, 145 głosami przeciw 63, wniosek Rodrigueza, ażeby wybrane zostały z łona kortezów cztery komisje dla opracowania projektu do praw w przedmiocie administracji municypalnej i trybu prawodawczego co do postępowania ogólnego dla utrzymania porządku publicznego, tudzież dla opracowania prawa wyborczego. W rozprawach wzięli udział Castelar, Prim i Rodriguez. (*Wolffs T. B.*).

* Twierdzenie, jakoby kandydatura księcia Montpensier do tronu hiszpańskiego ma z każdym dniem mniejsze szanse, wydaje się tem bezasadniejsze, im pilniej śledzić będziemy za postawą prasy madryckiej. Z liczby 30-u pism wychodzących w Madrycie, 15 przemawia bezwarunkowo za kandydaturą księcia, 5 popiera unję iberyjską, 6 przemawia za rzecząpospolitą i po dwa stoją po stronie Don Carlosa i królowej Izabeli. Jako najwięksi przeciwnicy księcia powinny być uważane właściwie tylko organa republikańskie, lecz i te zdradzają gwałtownością swego tonu oburzenie z powodu prawdopodobieństwa wyboru księcia Montpensier na króla hiszpańskiego. *Pueblo Rey* grozi nawet księciu zamordowaniem go, jeżeli wróci on na terytorjum hiszpańskie, oświadczenie zaś podobne wydaje się nawet pismom, nie stojącym po stronie księcia Montpensier, tak odrażającem, że stawiają one jednomyślnie protest przeciw takiemu nadużyciu wolności prasy. Jak zresztą błędnie pisma paryzkie bywają poinformowane w niektórych wydarzeniach co do wypadków w Hiszpanji, okazuje się między innemi ztąd, że niektóre z tych dzienników donosiły po kilkakrotnie i kazały sobie donosić, że książę Montpensier znajduje się w Madrycie, gdzie roztrząsa pilnie złożony mu przez ministerstwo projekt nowej konstytucji, podczas gdy w tym właśnie czasie, gdy pisma pomienione podawały tę wiadomość, książę zwiedzał wraz ze swą rodziną miasta Oporto i Koimbra w Portugalji. (*Nordd. A. Z.*)

* *Gaceta de Madrid* z 13-go b. m. donosi co następuje o posiedzeniu kortezów z 12-go b. m.: P. del Rio żądał wyjaśnienia, czy obawy panujące w Sewilli i Kadyksie są uzasadnione, albowiem obiega tam pogłoska, że dywizja armji proklamowała księcia Montpensier królem. Minister spraw wewnętrznych odpowiedział: „Rząd nie wie o żadnym innym strachu panicznym, panującym bądź w Kadyksie, bądź też w innych punktach Andaluzji, z wyjątkiem tego strachu, jaki szerzą tam ludzie mianujący siebie republikanami. Rząd atoli nie wierzy, ażeby szczerzyciele wiadomości niepokojących byli republikanami, i ma oprócz tego przeświadczenie, że sztandar księcia Montpensier nie zostanie zatknięty w żadnej części Hiszpanji”. P. Rubio zapowiada interpelację w przedmiocie faktu wzmiankowanego przez p. del Rio. P. Palanca stawia pytanie: „Kiedy rząd oświadczy się co do przyczyn które spowodowały wypadki w Andaluzji?” Życzę sobie także mieć niektóra wyjaśnienia co do sposobu, w jaki delegowani rządu przywiedli w wykonanie prawa w Kadyksie i Maladze?” Oba te zapytania pozostały bez odpowiedzi.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Konferencja biskupów). *Wiedeń, 15 marca.* Im mniej wiadomości o zasiadającej tu konferencji biskupów przenika do ogółu publiczności, tem z większą ciekawością opinja publiczna wygląda rezultatów narad tego zgromadzenia. Niejaką wskazówkę do ocenienia takowych upatrują niektórzy w ogłoszonem niedawno rozporządzeniu konsystorza prazkiego w przedmiocie dozoru szkolnego; ponieważ w rozporządzeniu tem, które zresztą nie dotyka kwestji wprowadzenia w wykonanie przepisów o dozorze szkolnym, i poleca jedynie, ażeby do czasu ukonstytuowania nowych władz dozoru szkolnego, dozorcy duchowni szkół pełnili swe obowiązki, jest wzmianka o „działalności legalnej” nowych urzędników i o „zgodnem z przepisami przejściu” do nowego systemu, przeto sfery ministerjalne wyprowadzają wniosek, że duchowieństwo nie będzie stawiać żadne-

go oporu nowemu prawu o dozorze szkolnym, i że konferencja biskupów spowoduje niejakie zbliżenie się wyższego duchowieństwa do nowej ery. Podług wiadomości atoli wiarogodnych, wniosek ten jest zwodniczy. Kardynał Rauscher, arcybiskup wiedeński, okazywał wprawdzie gotowość do porobienia na rzecz rządu ustępstw pod wielu względami, lecz został on przegłosowany przez stanowczych przeciwników nowej ery, którzy uważają kardynała księcia Szwarzenberga, biskupa prażskiego, za swego przewódcę; jak skoro zaś ukończy się konferencja biskupów, wówczas opozycja klerykalna wyjdzie na jaw w sposób potężniejszy niż dotąd. Całkiem błędną była wiadomość, podana przez niektóre gazety, że biskupi cislitawscy otrzymali z Rzymu radę wejścia w lepsze z rządem stosunki; przeciwnie, ma być wkrótce rozdana znaczna liczba orderów papiezkich, któremi dekorowani zostaną głównie ci wyżsi urzędnicy koronni, którzy sprzeciwiali się dotąd, lecz nadaremnie, innowacjom w dziedzinie kościoła. Łatwo zrozumieć znaczenie takiej demonstracji. (*Nordd. A. Z.*)

* (Wybory w Węgrzech). Co się tyczy prawdopodobnego rezultatu wyborów w Węgrzech, *Die Presse* powiada, że stronnictwo Deaka liczyć może z pewnością na 209 głosów, opozycja zaś na 107 głosów. Ponieważ zaś ogólna liczba członków sejmu węgierskiego wynosi 409, przeto pozostają jeszcze 93 wybory wątpliwe. Zresztą pisma prawego krańca zapowiadają już teraz, że podniesiona zostanie nadzwyczajna liczba reklamacij przeciw dokonanym już wyborom opozycyjnym, albowiem lewy kraniec, wśród wielkiego rozdrażnienia, jakie panuje w walkach wyborczych, uciekał się do środków jak najnielegalniejszych. Też gazety donoszą jednocześnie, że rząd zaproponuje prawo zdolne położyć raz na zawsze koniec temu „rakowi" wyborów węgierskich. Prawdopodobnie opozycja wystąpi także z reklamacjami.— Z drugiej zaś strony, depesze telegraficzne z Wiednia z 15 go b. m. donoszą prawie wyłącznie o zwycięztwie na wyborach kandydatów opozycyjnych; pomiędzy wybranymi znajduje się także kilku członków krańcowej lewicy, jak np. p. Iranyi, redaktor pisma *Magyar Ujszag*, który wybrany został w Pecs (Fünfkirchen), pomimo iż dla dania poparcia deakistom tamecznym, posłany został do pomienionego miasta osobny komisarz królewski do kierowania wyborami. Te rezultata wyborcze, o których donoszą wyż wspomnione depesze, muszą być dla stronnictwa Deaka tem nieprzyjemniejszemi, że jego organ *Pesti Naplo*, zapowiadał w artykule zamieszczonym w numerze z 14-go marca i brzmiącym bardzo zadowalniająco, że opozycja poniesie przy wyborach straszną klęskę. (*Nordd. A. Z.*)

Prusy i Niemcy.

* (Izba deputowanych heskich). W wielkiem księztwie heskiem wynikł pomiędzy izbą deputowanych a ministerstwem spór, który zainteresuje pewnie także związek północno-niemiecki, jeżeli izba obstawać będzie przy wydanej przez siebie uchwale. Wiadomo, że kontyngens wojskowy heski z tej strony Menu wcielony został do armji związkowej. Później postanowiono, ażeby cała armja heska wraz z kontyngensem nie związkowym składała jednę dywizję armji związkowej. Do tej dywizji należało zastósować regulamin pruski, podnieść żołd żołnierzy i płacić oficerom te same pensje jak w Prusach. Baron Dalwick usilnie nastawał na to, ażeby projekt tych wydatków został przyjęty, ale izba oparła się temu. Odrzuciła ona żądany kredyt; ale ponieważ projekt do prawa ma być odczytany po raz trzeci, większość zapewne namyśli się w obec zawikłań, jakieby powstać mogły z stanowczego odrzucenia tego projektu. (*Nord*).

Grecja.

* (Usposobienie wojownicze). Korespondencje z Aten donoszą, że dzienniki ateńskie żądają jednozgodnie dalszych przygotowań wojennych. Dodać należy, że w kraju tym prasa nie wywiera żadnego wpływu, i że rząd zajęty jest głównie wprowadzeniem przez siebie w wykonanie nieodzownych reform wewnętrznych i nie uważa wcale na podobne podburzania. Ciężkie to zadanie, gdyż kraj ten, któremu nie dostaje wykształcenia politycznego, pozostawia wiele do życzenia pod względem wykształcenia moralnego. (*La Patr.*)

Portugalja.

* (Drogi żelazne). Rząd portugalski uznał za stosowne, jak się zdaje ze względów finansowych, wziąść na swój rachunek administrację części dróg żelaznych. *Jornal de Commercio* z 11-go b. m. donosi, że został podpisany i ma być wkrótce podpisany dekret, stanowiący, że rząd obejmuje w posiadanie linje dróg żelaznych południowych i południowo-wschodnich, oraz ich tabór i t. d. Rząd złoży w kortezach, podczas przyszłej ich sesji, projekt do prawa, z mocy którego towarzystwa pomienionych dróg żelaznych mają uzyskać wynagrodzenie w wysokości 2,350 contos reis, która to suma stanowi różnicę pomiędzy wartością linji dróg żelaznych a wartością rekwizytów nabytych za subwencje wypłacone już przez rząd. Różnica ta obliczoną została podług inwentarza, sporządzanie którego rozpoczęło się 6 miesięcy temu i zostało teraz dopiero ukończone. (*Nordd. A. Z.*)

Belgja.

* (Spór franko-belgicki). *La Patr.* z d. 16-go marca pisze: Otrzymaliśmy z Brukseli pod datą dzisiejszą depeszę potwierdzającą poprzednie nasze słowa i dodającą, że p. de Laguerounière na konferencjach odbytych z p. Frère-Orban i z ministrem spraw zagranicznych, zapewnia jak najuroczyściej, iż rząd francuzki ma zamiar układać się na podstawie umów zawartych pomiędzy towarzystwami.

* (Sprawa franko-belgicka). Listy z Brukseli z d. 15-go marca podają bliższe szczegóły co do stanu sprawy franko-belgickiej. Ponieważ opinja publiczna zaczęła się niepokoić obrotem, jaki przybrała ta sprawa, gabinet Frère-Orban zrozumiał, iż źle ją ukartował, i wystąpił w Paryżu z świeżemi objaśnieniami, które, jak mówią, zostały przychylnie przyjęte. We Francji stawiają tylko konieczny warunek, ażeby dawne umowy kolei wschodnich francuzkich zostały zatwierdzone i posłużyły za zasadę do nowych układów. Rząd belgicki zgodził się na to, ale zarazem dodał, iż potrzeba może będzie zmiany w szczegółach, i zastrzegł sobie prawo żądania takowych. Ponieważ zasada została przyznaną, w Paryżu nie robiono żadnych trudności co do zgodzenia się na zbadanie projektu konwencji, w celu zaprowadzenia w nim za wspólną zgodą niektórych zmian szczegółowych, i postanowiono poddać ten projekt pod rozpatrzenie komisji międzynarodowej, w której każdy rząd byłby reprezentowany przez równą liczbę członków. Z temi warunkami, poseł francuzki, p. de Laguerounière, opuścił Paryż. (*La Patr.*)

Anglja.

* (Liga reformy). Komitet tego stowarzyszenia oświadczył, że z powodu uwolnienia się jego prezydenta i sekretarza, nie może już pod obecną formą prowadzić dalej agitacji politycznej, w którym to celu się uorganizował, że zresztą według ogólnego zdania dopełnił on dzieła nakreślonego w pierwotnym programie, gdyż zapewne pod obecnym rządem przedsięwzięte zostaną środki dla ustanowienia głosowania tajnego i zniesienia przepisów prawa wyborczego dotyczących taksy. Dla obrony jednak większych interesów, *liga reformy* ustanowiła komitet czujności, złożony z dziewięciu członków, ażeby tenże był gotowym na wszelki wypadek, zwoływać w chwili przesilenia politycznego stronników reformy i zapytywać się opinji publicznej, jakie kwestje przedstawiane być mają krajowi. (*La Fr.*).

„Słowianin"

(Artykuł wzięty z *Warsz. Dniew.*).

Rozbierając jeden z pierwszych zeszytów *Słowianina*, powiedzieliśmy, że czasopismo to nie może stanowić lekkiej powierzchownej lektury; przeciwnie, przypuszcza on w czytelnikach pewien stopień rozwoju i naukowego przysposobienia, dla tego, że traktuje przedmioty poważne, wymaga analizy i głębokiego rozmyślania. Takim charakterem szczególnie odznacza się świeżo wyszły Nr. 4 *Słowianina*, w którym, pod względem specjalności zwraca na siebie uwagę artykuł: „Słowiańszczyzna od wyjścia jej z Azji do czasów Lecha, Czecha i Rusa," a pod względem głębokości myśli—list z Warszawy.

Wspomniany artykuł stanowi wyciąg z niedawno wydanego w Paryżu pośmiertnego utworu A. Mickiewicza, pod tytułem: „Pierwsze wieki historji polskiej." Przedstawiony tam rys pochodzenia słowiańszczyzny, stanowi rezultat długich badań i głębokich rozmyślań wielkiego poety, do którego doszedł on podczas wykładu swych lekcji o słowiańszczyźnie w Paryżu.

Szanowna redakcja zwraca szczególną uwagę czytelników na tę okoliczność, że przodujący myśliciel polskiego plemienia, długi czas stroniący od słowiańszczyzny, doszedł nakoniec drogą samoistnego myślenia do tego wywodu, że żywotnem zadaniem słowian, powinno być utrzymanie ich plemiennej samoistności. Że polski uczony nie rozumiał pod tem panowania jednego plemienia słowiańskiego nad pokrewnemi mu drugiemi, jest to oczywistem; lecz nie ulega też wątpliwości i to, że wywołując ideę przyszłej plemiennej samoistności, nie wierzył już w poprzednie swe dążenia i nie widział szczęścia dla słowian w odrębności drobnych państw: polskiego, czeskiego, rusińskiego i t. d.; zapowiadana przez polskiego myśliciela plemienna samoistność, według słów redakcji, jest niczem innem, tylko zespoleniem wszystkich słowian, na podstawie unij politycznych i religijnych.

Artykuł upatruje pierwsze historyczne ślady życia wielkiego plemienia w Azji środkowej, w historji państwa asyryjskiego, która na podstawie wiadomości o nazwiskach królów asyryjskich, o ich mowie i innych odkryć naukowych, doprowadza do przekonania o pokrewieństwie Assura z plemieniem słowiańskiem. Ztąd autor bada historyczny bieg słowiańskich plemion do miejsc ich pierwiastkowego osiedlenia się w Europie. Nie podajemy wyciągów z tego artykułu, albowiem skrócony straciłby część swych zalet naukowych, a dla tego, zajmujących się kwestją słowiańszczyzny odsyłamy do samego oryginału.

W liście z Warszawy spotykamy nader prawdziwy, i odznaczający się głębokością myśli pogląd *Słowianina*, na wzajemne stosunki narodowości ruskiej i polskiej. Tu, pomiędzy innemi, wskazana jest najpewniejsza i zupełnie naturalna droga połączenia tych dwóch pokrewnych plemion. Droga ta sprowadza się na grunt słowiańszczyzny. Przytaczamy z tej korespondencji następujący ustęp: „Słowa, wypowiedziane przez jednego z waszych publicystów, że polacy znajdą tylko wtedy swoje zbawienie, jeżeli zaprzestaną żądać wyłącznie jednej tylko Polski i złączą się ze słowiańszczyzną, stosują się—jak nie można lepiej—do naszej prowincji. Sprzeciwianie się moich rodaków nowej idei i konieczności historji wypływa z niezadowolenia z istniejącego porządku rzeczy. Lecz, położywszy rękę na sercu, czy mamy prawną lub moralną słuszność do tego niezadowolenia?... O ile ja pojmuję, teraźniejsza polityka Rosji w stosunku do Polski nie jest zjawiskiem sztucznem lub przypadkowem; przeciwnie: ona jest logicznym rezultatem zadań historji. Przed siedmiu lub ośmiu laty, w ruskiej prasie, przy istniejącej srogiej rządowej cenzurze, była wypowiedziana myśl, że Rosja niema żadnego interesu w tem, aby rządzić Polską, i chętnie zrzekłaby się jej, jeżeliby oswobodzona Polska nie groziła jej wiecznemi wojnami o litewskie i małorosyjskie gubernje, których Rosja wyrzec się nie może bez ściągnięcia na siebie samobójstwa jako wielkiego państwa. Takie było poprzedniemi czasy, a nawet po części i teraz, rozprzestrzenione mniemanie w sferach rządowych i u ruskiej inteligencji. Ale Polska nie myślała wyrzec się swoich pretensji i dla tego była powstrzymywana wojskową dyktaturą Paszkiewicza, bez wszelkiego jednakowoż naruszenia jej wewnętrznego ustroju. Polacy byli niezadowoleni. Rosja starała się uspokoić polskie narodowe uczucia zaprowadzeniem autonomji, i dla tego systemu były już położone bardzo szerokie podstawy. Lecz wybuchła rewolucja, której towarzyszyła dla obydwóch stron nieobliczone narodowe klęski. Teraz, dla odwrócenia konwulsyjnych wstrząśnień, połączonych koniecznie ze społecznemi cierpieniami, zaprowadza Rosja system administracyjnego zlania się Królestwa Polskiego z Cesarstwem, bez wszelkiego naruszenia zasadniczych praw polskiej narodowości, t. j. religji, języka, obyczajów i t. d. — Wprowadzenie zaś ruskiego języka w administracje nie wyłącza wcale używania polskiego języka w towarzyskiem i społecznem życiu. Czyż w takiem położeniu polacy przestaną być polakami czystej krwi?... Lecz tego mało — potrzeba jeszcze być *słowianami*. Wtedy, przyznając nad sobą słowiański rząd, czując obok siebie słowiańskich współplemieńców, polacy mogą dojść do zazdrości godnego położenia obywatelskiego. Zgadzam się z tem, że ściśnięni (?) jest wiele, ależ zależy od nas samych wywalczyć sobie swobody, — tylko innemi środkami; należy tylko zetknąć się szczerze ze słowiańszczyzną, a słowiański rząd, odrzuciwszy obawę i przezorność, bezwątpienia obdarzy kraj formami liberalnego życia, których sprawiedliwość przyznaje on sam w teorji w stosunku do Polski, i urzeczywistnia takowe praktycznie w Cesarstwie."

Do tego trzeźwego sądu o istotnem położeniu kwestji słowiańsko-ruskiej w naszych granicach, nie potrzeba nic dodawać. Na takie, przejęte głębokim taktem politycznym zapatrywanie się na tak ważny przedmiot niezależnego organu prasy polskiej, wskazujemy jako na fakt nie bez znaczenia, świadczący o tem, że opłakane zaślepienie co do naszych domowych interesów, nie stanowi powszechnej wady całej zagranicznej polskiej inteligencji.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

* (**Fabryka wyrobów nejzylberowych galwanicznie srebrzonych pod firmą Józefa Fraget**). Od pół wieku już nazwisko Fragets, który pierwszy urządził u nas fabrykę wyrobów nejzylbrowych, srebrem platerowanych, ***stało się głośnem***

i popularnem w kraju całym. Wyroby jego choć obecnie i przez inne fabryki tego rodzaju są u nas fabrykowane, frażetowskiemi jednak nazywać zwykliśmy. *Jest to poniekąd nagroda, jaką naród darzy przedsiębierców, których prace ocenił i za prawdziwie pożyteczne uznał.* Fabryka Józefa Fraget we własnej posesji przy ulicy Elektoralnej pod N. 753 urządzona, zaopatrzona w machinę parową, w laboratorium galwanicznego srebrzenia i złocenia, w olbrzymią maszynę do wyrobu sztućców i liczne przyrządy, nagrodzona z kilku wystaw krajowych i zagranicznych medalami, *okryta sławą rzetelnej zasługi*, niejednokrotnie opisywaną była i w naszem i w innych pismach czasowych.—Po śmierci Józefa Fraget nastąpionej w dniu 16 lipca 1867 r., fabryka rzeczona przeszła na własność syna, p. Juljana Fraget, który po edukacji tu w kraju, ukończył kursa akademickie za granicą, wykwalifikowany został na inżyniera w politechnicznym instytucie w Leodjum, a niedawno otrzymał nominację na członka akademji francuzkiej przemysłu, kunsztów i rękodzieł, obok zaszczytnego przyznania medalu, za szczególną wystawę wyższych zalet wyrobów swej fabryki.—Dziedzic renomy, tudzież obywatelskiego i przemysłowego stanowiska po ojcu swoim, p. Juljan Fraget, wróciwszy do kraju, miał na celu nie tylko utrzymać odziedziczoną po ojcu fabrykę na stopie jej świetnego rozwoju, ale nadto powiększyć jej działalność i pomnożyć środki fabryczne, które sam miał poznać sposobność na obszernym polu postępu mechaniki i europejskiego przemysłu. Jakoż p. Juljan Fraget sprowadził z Genewy *maszynę do giloszowania, Eugenjusza Damiera*, która w jak najpiękniejszych deseniach, zastępując kosztowną pracę artysty-rytownika, przyozdabia w różnowzore ornamenta tace, lichtarze, wazony, imbryki i t. p. wyroby, zataczając na nich w niezliczonych kombinacjach wdzięczne dla oka i trwałe w użyciu desenie, już to okrągłe, już owalne. Inna maszyna sprowadzona również z Genewy, *dotąd u nas jedyna, sposobem giloszunku grawiruje linje proste, bordjury i pasy à la greque.* W laboratorjum galwanicznem zaprowadził p. Juljan Fraget *najnowszego wynalazku wagę p. Plazana* z Paryża (balance argyrometrique), przez którą przechodzi prąd elektryczny i która mając właśność najdelikatniejszej czułości *z zupełną rękojmią dla kupujących i fabryki, kontroluje wagę powleczonego na wyrobach srebra.* Idąc ciągle za zmianą gustu, potrzeb i mody, p. Juljan Fraget sprowadził i *nieustannie sprowadza coraz nowe modele najpiękniejszych kształtów*, któremi tak bogato odznaczają się, jego dwa magazyny w Warszawie, dobrze publiczności znane i wskazania nie potrzebające. Pomiędzy wyrobami temi, olśniewają wysokim artyzmem *figury lane, cyzelowane i srebrzone*, przedstawiające mitologiczne postacie, lub będące symbolem rybołówstwa, myśliwstwa, handlu i t. p., które z takim efektem zdobią bufuary i salony i podnoszą przepych zastaw stołowych. *Ceny wszystkich artykułów, a szczególniej do zwykłego użycia służących, p. Juljan Fraget ustanowił obecnie w jak najmożliwszem obniżeniu, co właśnie wyroby jego, czyni przystępnemi dla każdego stanu i ciągły zbyt im zapewnia.* Wyroby frażetowskie znane są w całem cesarstwie i szczególnie poszukiwanemi są na wszystkich wielkich jarmarkach. Prócz tego p. Fraget posiada stałe magazyny obficie zawsze zaopatrzone w Petersburgu, Moskwie, Charkowie i Kijowie. ф.

* **P. Juljan Penkala kupiec wraz z żoną** wyjechali do Paryża, Lionu i Londynu, tak w celu zaopatrzenia magazynów swych w najświeższe nowości i stroje na sezon wiosenny i letni, jako też w celu porobienia zamówień przez niektóre damy specjalnie im zleconych.

* (Tydzień targowy). Srednie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu upłynionym były następujące: *Ceny chleba, bułek i mięsa* takie same jak dawniej; *co do nabiału:* masła świeżego funt kop. 33, solonego kop. 30, śmietany kwarta k. 30, mleka prosto od krowy kwarta kop. 7, zbieranego kop. 3 1/2, ser krowi większy kop. 20, mniejszy kop. 13, ser owczy k. 25, jaj kopa rs. 1; *co do drobiu:* kura kop. 45, kaczka kop. 50, gęś rsr. 1, indyk rsr. 2 kop. 50, indyczka rs. 1 kop. 65, kapłon kop. 90, pularda kop. 60, prosie rs. 1; *co do zwierzyny:* sarna rs. 10, zając rsr. 1, kuropatw para rs. 1 kop. 20, jarząbków para k. 80, cietrzewi para rs. 1, kwiczołów para kop. 14; *Ceny ogrodowizny* tak e same jak dawniej; *co do legumin:* mąki najpiękniejszej funt kop. 8, średniej kop. 6, ordynarnej kop. 4 1/2, kaszy krakowskiej drobnej kwarta kop. 10, grubszej kop. 8 1/2, perłowej kop. 10, jęczmiennej kop. 5, gryczanej kop. 6, jaglanej kop. 8, grochu szablastego kwarta kop. 7, okrągłego kop. 5; *co do ryb żywych:* szczupaka funt kop. 30, lina kop. 27, karpia kop. 25, karasia kop. 20; *co do ryb śniętych:* szczupaka funt k. 10, lina i karpia kop. 12, karasia kop. 10, wszystkich 9, drobnych rybek funt k. 7 1/2. ф.

Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

od dnia 6 (18) września 1867 roku.

Pociąg osobowo-towarowy odchodzi codziennie ze stacji Praga o godzinie 10 przed południem; Miłosna o g. 10 m. 31; Dębe Wielkie (przystanek) o g. 10 m. 45; Mińsk o g. 11 m. 10 przed południem; Mrozy o g. 11 m. 44; Kotuń o g. 12 m. 17; Siedlce o g. 12 m. 51; Łuków o g. 1 m. 50; Międzyrzec o g. 2 m. 45; Biały o g. 3 m. 30; Chotyłowa o g. 4; — przychodzi do Terespola o g. 4 m. 32.

Z Terespola wychodzi o godzinie 11 m. 5 rano; z Chotyłowa o g. 11 m. 41; z Biały o g. 12 m. 12; z Międzyrzeca o g. 1 m. 1; z Łukowa o g. 2; m. 0; z Siedlec o g. 2 m. 55; z Kotunia o g. 3 m. 22; z Mrozów o g. 4 m. 0; z Mińska o g. 4 m. 34; z Dębe-Wielkie (przystanek) o g. 4 m. 52; z Miłosny o g. 5 m. 7; — do Pragi przychodzi o g. 5 m. 36.

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o god. 9 wieczór, a do Wrocławia o g. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35, przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o g. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywający do Koluszek o g. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej Warszawsko - Wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

Warszawa, dnia 7 (19) Marca.

Kalendarz.

W sobotę, 8 (20) marca, — św. Archipa wyzn. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 1; zach. o godz. 6 min. 14.

W niedzielę, 9 (21) marca,—św. Benedykta opata.— Słońce wsch. o godz. 5 min. 58; zach. o godz. 6 min. 16.

Stan pogody.

Dziś z rana + 1·0, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł.
Barometr w milimetrach	749 0	749.9
Termometr Reaum	+ 1 7	+ 3 4
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 3 8, R. Najmniejsze ciepło + 1·3 R

Wysokość wody na Wiśle stóp 7 cali 0.

Widowiska.

TEATR WIELKI.— *Dziś*, w piątek, dramat w 5 u aktach (8-miu obrazach), **Kupiec wenecki.** — Osoby: Doża Wenecji — p. *Surewicz*; Porcja, bogata dziedziczka—pani *Palińska*; Neryssa, jej powiernica — pani *Ostrowska*; Książę marokański—p. *Chęciński*, Książę arragoński—p. *Piasecki*—(obadwaj ubiegający się o rękę Porcji); Antonio, kupiec wenecki—p. *Stolpe*; Bassanio—p. *Swieszewski*, Solanio—p. *Dąbrowski*, Salarino—p. *Szymanowski*, Gracjano—p. *Grzywiński*, Lorenzo—p. *Tatarkiewicz* — (wszyscy 5-ciu jego przyjaciele); Shylok—p. *Królikowski*; Jessyka, jego córka—panna *Łapińska*; Tubal, jego przyjaciel—p. *Boczkowski*; Lancelot Gobbo, służący Shyloka—p. *Chomiński*; Stary Gobbo, ojciec Lancelota—p. *Damse*; Salerio, posłaniec z Wenecji—p. *Adler*; Baltazar, domownik Porcji—p. *Szober*; Leonardo, domownik Bassiana—p. *Dobrowolski*; Służący Antonia—p. *Lesiewicz*. — **Tańce**: Pas de trois, Tarantella. — *Jutro*, w sobotę, opera **Un ballo in Maschera (Bal maskowy)**, przez artystów włoskich; abonament N. 12 lit. A.— *Wczoraj*, we czwartek, dawano operę **Mosè (Mojżesz)**, przez artystów włoskich, było osób 393.

TEATR ROZMAITOŚCI.— *Jutro*, w sobotę, komedje **Morderca, Nieśmiały, Pafnucy i Narcyz** (3-ci występ panny Żółkowskiej).

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

* Wyjechał z Warszawy: siedlecki gubernator *Gromeka*, do Siedlca.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 479, wyjechało osób 475;— koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 196, wyjechało osób 249,— koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 157, wyjechało osób 157; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 411, w tej liczbie z zagranicy 16; wyjechało osób 315, w tej liczbie za granicę 13.

* Dnia 6 (18) b. m. i roku, chorych w 8-iu cywilnych szpitalach: przybyło 68, wyzdrowiało 59, umarło 10, pozostało 2037 (mężczyzn 1017, kobiet 1020), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 193, kobiet 179.

* W dniu 6 (18) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcijan:* płci męzkiej 13, płci żeńskiej 12; *starozakonnych:* płci męzkiej 5, płci żeńskiej 6; razem 36;— **zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcijan:* —; *starozakonnych:* —;—**umarło:** *chrześcijan:* płci męzkiej 10, płci żeńskiej 10; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4; razem 28.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 7 (19) Marca 1869 r

MONETY.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	6	10
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	3	47 1/2
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100		81	50	80	50
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	103	50
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	51	75
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem		—	—	24	—
„ „ „ bez kuponu		—		27	
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1ej za rs. 100		88	38	87	85
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		83	30	82	8"
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego		99	50	99	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		70	30	69	80
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.		150	—		
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		85	—	84	50
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—		
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		89	50	88	75
Metaliki Lutowe za rs. 100		101	—	100	50
„ Sierpniowe za rs. 100		101	—	100	50
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100		183		181	
„ „ „ 1866 „ 100		180	—	179	50
5% Listy Zastaw. Rosji		97	—	93	67
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125		127	—	126	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za rs. 100		—	—		—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied. za sztukę		66	50	65	50
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.					—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		69	17	—	-
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—		—	-
Akcje Drgi Żel. Warsz. -Terespolskiej za rs. 100		—	—	98	50
Obligacie Kolei Żel-War. Terespol		—		—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		90	—	89	—
WEXLE.					
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	111	—	110	85
„ . . . „ „	k. t.	110	70	110	55
Wrocław . . . „	2 m.	—	—	—	
Gdańsk . . . „ „	2 m.	110	70	110	15
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	
Londyn . . . 1 Ft. St.	3 m.	7	57	7	55
Paryż . . . 300 Frank.	2 m.	91	20		—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A	2 m.	90	90		—
Petersburg . . . 100 Rsr.	1 m.	99	33	99	
„ . . . ,	k. t.	100	—	99	75
Moskwa . . . „ „	1 m.	—	—	—	
„ . . . „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych . . . rs. — k. 95 5/8.

* „ „ od Listów Likwidacyjnych — rs. 1 k. 20.

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘJ

z Berlina, d. 6 (18) Marca 1869 roku.

	żądają	płacą
Z BERLINA		
Bilety Banku Rosyjskiego		81
Weksle na Warszawę		80 5/8
„ Peterburg 3 tygodn.		90
„ „ 3 miesięczny		8· 1/2
„ Londyn 3		6 23 5/8
„ Paryż 2		8: 1/3
„ Hamburg 2 „		150 5/8
„ Wiedeń 2 „		81 3/8
Listy Zastawne 4%		67 1/5
Listy Likwidacyjne		56 5/8
Obligacje Skarbowe 4%		68
Koleje Rosyjskie		85
Akcje Drogi Żel. Terespolskej		84
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		78 1/2
Akcje drogi Warszawsko-Wiedeńskiej		58 5/8
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		-
Nowa pożyczka premjowa 1-em		149
„ „ „ 2-em		146
5a Pożyczka Stieglitza 71 1/4 5% L. Z. Ruskie		80 3/4
5% Listy Zastawne Ruskie		—
Żyto na targu „		50 3/4
dto „ dostawę		50 3/8
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		124 25
„ Hamburg		91 40
„ Paryż		49 50
Pożyczka Narodowa		70 65
5% Metaliki		63
Akcje Banku Kredytowego		300 50
Z PARYŻA.		
Renta 3%		70 40
Renta Włoska		56 40
Akcje Kredytu Ruchomego		280
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		93 3/16

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

N. D. 1866. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Z decyzji Władzy Wyższej, urządzenie zabaw ludowych w czasie Świąt Wielkanocnych w r. b. 1869 dopełnić się ma na wzór lat przeszłych, na części placu Ujazdowskiego przy Alei Ujazdowskiej z pobieraniem na rzecz miasta opłat za wydzielanie miejsc na tymże placu, na tychże samych zasadach i w takich wysokościach jakie oznaczone były decyzją b. Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 7 (19) Marca 1867 r. za Nr. 1936 to jest:

1. Od młyna djabelskiego po rs. 5.
2. „ karuzeli po rs. 5.
3. „ huśtawki po rs. 3.
4. „ baraku i namiotu licząc po 15 sażeni kwadratowych miejsca dla każdego po rsr. 10.
5. „ straganu zajmującego 4 sażeni kwadratowych miejsca po rsr. 3.
6. „ sprzedaży na stoliczkach ruchomych i koszykach za bilet jednodniowy po kop. 15;

a za bilety wydawane do sprzedaży także na stoliczkach i w koszykach na cały czas trwania świąt po rs. 1.

Co się zaś tycze osób przedstawiających sztuki akrobatyczne, panoramy i figury woskowe, od tych pobieraną być ma opłata wskazana Postanowieniem b. Rady Administracyjnej Królestwa z r. 1836 to jest po 3% od dochodu brutto.

Magistrat zatem podając o tem do powszechnej wiadomości, zawiadamia kogo to dotyczeć może, że do przyjmowania pierwszych pięciu rodzai opłat upoważnioną została tutejsza kasa główna Ekonomiczna, a każdy posiadający kwit tejże kasy na uiszczoną opłatę, zgłosić się winien do Budowniczego miasta Ankiewicza mieszkającego w domu N. 1726B. w Alei Ujazdowskiej, który wskaże mu miejsce na placu do zabaw przeznaczonym.

Bilety zaś na sprzedaż ze stoliczków ruchomych i w koszykach, wydawane będą przez Komisarza Administracyjnego cyrkułów 9 i 10 za uiszczeniem przynależnej opłaty.

Otrzymane ztąd dzienne bilety na sprzedaż na stoliczkach ruchomych i w koszykach, będą na papierze koloru białego, a na odwrotnej ich stronie zamieszczoną zostanie data dnia na jaki służą, zaś bilety na sprzedaż tego samego rodzaju wzięte na cały czas świąt, będą na papierze koloru różowego.

Warszawa d. 4 (16) Marca 1869 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał-Major, Witkowski.
1—1 Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 1645. *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

Карлъ Круликовскій постоянный житель города Люблина, намѣренъ переселится въ городъ Краковъ Австрійской Галиціи, а потому Люблинскій Магистратъ симъ объявляетъ всѣмъ могущимъ имѣть какія либо претензій къ упомянутому Круликовскому, чтобы съ доказательствами на оныя въ теченіи 30 дней явились въ Люблинскомъ Магистратѣ; въ случаѣ же заявленія законныя претензій, по истеченіи означеннаго срока, на основаніи существующихъ распоряженій, къ эмиграціонному паспорту Круликовскій будетъ представленъ.

Г. Люблинъ, 20 Февр. (4 Марта) 1869 г.
1—3 Президентъ Города, Волинскій.

N. D. 1700. *Управленіе Акцизныхъ Сборовъ 6-го Участка Петроковской Губерніи.*

Доводить до свѣденія, что дня 22 сего Февраля на проѣздѣ изъ Г. Лодзи въ деревни Дмосинъ Брезинскаго Уѣзда затеряна владѣльцемъ Дмосинскаго винокуреннаго завода Г. Вольскимъ, выкупленная имъ изъ Лодзинскаго Окружнаго Казначейства, книга съ бланками провозныхъ свидѣтельствъ съ № 36322 по № 36420 включительно, и просить если таковая книга гдѣ нибудь окажеться, не оставить ее переслать въ поименованное Управленіе.

Брезинъ дня 24 Февраля 1869 года.
2—3 Надзиратель, Люстихъ.

N. D. 1437. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 5-го Февраля с. г. поступило въ оный прошеніе Г. Барро о выдачѣ иностранцамъ Маньяну и Журнэ 5-лѣтней привилегіи на новый способъ отливки металлическихъ предметовъ.

1—3 Г. Варшава, 12 Февраля 1869 года.

N. D. 1438. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 21 Января сего года поступило въ оный прошеніе купца Ф. А. Шульте о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на аппаратъ для регулированія уровня воды въ газометрахъ.

1—3 Г. Варшава, 12 Февраля 1869 года.

N. D. 1439. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 21-го Января сего года, поступило въ оный прошеніе купца Ф. А. Шульте о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на аппаратъ для регулированія давленія газа въ газометрахъ.

1—3 Г. Варшава, 12 Февраля 1869 года.

N. D. 1440. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 6-го Февраля сего года, поступило въ оный прошеніе Губернскаго Секретаря Адо о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на снарядъ для очистки снѣга съ путей желѣзныхъ дорогъ.

1—3 Г. Варшава, 12 Февраля 1869 года.

N. D. 1617. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 14 Февраля сего года поступило въ оный прошеніе Полковника Фонъдеръ Вейде о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на газовую лампу для желѣзныхъ дорогъ

1—3 Г. Варшава, 19 Февраля 1869 года.

N. D. 1851. Prezes Rady Zarządzającej Towarzystwa Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

Podaje do wiadomości, że wypłata kuponu Kwietniowego z r. b., tak od akcji, jak i od obligacji Warszawsko-Terespolskich, dopełnianą będzie.

W Warszawie. W kasie głównej Towarzystwa przy ulicy Długiej Nr. 542.

W Petersburgu, przez bank prywatny petersburgski i przez dom handlowy J. E. Günzburg.

W Moskwie, przez bank prywatny moskiewski.

W Rydze, przez dom handlowy Heimannet Zimmermann.

W Wilnie, przez dom handlowy S. H. Heimann et Comp.

W Amsterdamie, przez dom handlowy Hope et Comp

W Berlinie, przez dom handlowy Mendelsohn et Comp., G. Müller et Comp, oraz Feig et Pinkus.

W Brukselli, przez dom handlowy Brugmann Fils.

W Frankfurcie nad Menem, przed dom handlowy Ar. M. von Rothschild et Söhne.

W Hamburgu, przez dom handlowy L Behrens et Söhne.

W Londynie, przez dom handlowy N. M. Rothschild et Söhn.

W Paryżu, przez dom handlowy braci Rothschild.

W Wiedniu przez dom handlowy S. M. von Rothschild.

Wypłata za granicą dopełnianą będzie właściwą miejscową walutą, podług imiennej wartości kuponu.

W Warszawie i w Cesarstwie złotem, licząc półimperjał po rsr. 5 kop. 15, lub na żądanie interesanta, walutą obiegową, podług kursu półimperjałów z dnia wypłaty.

Z wylosowanych na dniu 19 Września (1 Października) r. z. akcji i obligacji, nastąpujące dotąd nie zostały przedstawionemi do wypłaty, mianowicie:

Akcje po 1,000 rsr:
Nr. 571/580 i 17111/17120 włącznie.
Akcje po 100 rsr:
Nr. 46781 i 47670.
Obligacje po 1,000 rsr:
Nr 1631/1640, 6691/6700, 20151/20160 i 34671/34680 włącznie.
Obligacje po 100 rsr:
Nr. 40598, 41235, 41521, 42625, 43093, 43124, 43911, 45200, 47900, 48048 i 49779.

Odbiór imiennej wartości tych akcji i obligacji, nastąpić może w miejscu wypłaty kuponów.

Papiery wylosowane zwracane być winny z kuponami od włącznie kwietniowej r. z. 1869 r. to jest obligacje z 15-ą, akcje zaś z 16-ą kuponami. W braku kuponu, nominalna wartość jego, potrąconą będzie z sumy za wylosowaną akcję lub obligację do wypłaty przypadającej.

Warszawa dnia 3 (15) Marca 1869 roku.
1—3 Vice-Prezes, T. Zamojski.

N. D. 1868. Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

W ponowieniu poprzednich ogłoszeń, podaje do wiadomości, że na mocy zawartej pod dniem 22 Kwietnia (4 Maja) 1867 r. umowy, Dom Handlowy M. Rosengart, obowiązany jest na żądanie interesantów uskuteczniać ekspedycję i przewóz po mieście towarów, drogą żelazną Warszawską-Terespolską tansportowanych.

Bliższe szczegóły warunków przywozu i opłat za takowy dytyczące, przejrzane bydź mogą każdego czasu w ekspedycji stacji Praga i w kantorze domu handlowego M. Rosengart egzystującego w Warszawie pod Nr. 1388 *a*.

Warszawa dnia 17 Marca 1869 roku.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE

N. D. 1858. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

Małgorzaty z Gleichweitów Krüger, wierzycielki sum:

a) rsr. 1,050, zabezpieczonej pod Nr. 16 Działu IV wykazu hypotecznego nieruchomości w mieście Warszawie pod Nr. 1010 położonej.

b) rsr. 1,050, zabezpieczonej pod Nr. 29 Działu IV wykazu hypotecznego dóbr Badowo-Danki w Okręgu Czerskim Gubernji Warszawskiej sytuowanych.

c) właścicielki praw, objawionych na tych samych dobrach Badowo-Danki przez zastrzeżenie z wniosków Nr. 69 vol. 1 i 32 vol. 2.

Toczy się postępowanie spadkowe i termin do regulacji tego spadku w Kancelarji Hypotecznej oznaczony został na dzień 18 (30) Września 1869 r.

Z powodu nastąpionej śmierci:

A. Marjanny z Gołaszewskich Radeckiej, właścicielki nieruchomości Nr. 15 lit. B. w Osadzie Targówek Powiecie Warszawskim położonej, i

B. Tadeusza Zaniewicza, wierzyciela sumy rsr. 1,500, zabezpieczonej pod Nr. 20 Działu IV, w zlewkach wykazu hypotecznego nieruchomości Nr. 956 lit. C. w Warszawie.

Toczy się postępowanie spadkowe i termin do regulacji tych spadków w Kancelarji Hypotecznej oznaczony został na dzień 18 (30) Czerwca 1869 r.

S. Zawadzki.

N. D. 1861. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionych śmierci: 1. w dniu 12 Grudnia 1867 r. Dominika Olszewskiego, współwłaściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2927 *A.* położonej. 2. w dniu 31 Marca 1867 r. Józefy z Rembiewskich pierwszego ślubu Pruszyńskiej, powtórnego po Szymonie Szeternik wdowy, właścicielki nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2753 położonej. Otworzyły się spadki, do regulacji których, oznacza termin na dzień 18 (30) Września 1869 r. w swej Kancelarji w terminie więc tym wszyscy interesowani zgłosić się winni pod prekluzją.

W. Kretkowski.

N. D. *1855. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie*

Po nastąpionej śmierci:

1 W dniu 5 (17) Października 1868 r. Julianny v. Julji Marjanny Sikorskiej, właścicielki nieruchomości Warszawskiej Nr. 229, wierzycielki sumy rsr. 315 w dziale IV pod Nr. 16 wykazu hypotecznego nieruchomości Warszawskiej Nr. 1045 intabulowanej.

2. W dniu 4 (16) Listopada 1868 r. Samuela Orgelbrand, właściciela nieruchomości Warszawskich Nr. 369 lit B, 3086, 2311 lit F, 2217 lit. A, i 3112, wierzyciela sumy rsr. 2,400 na kolonji Powązki Nr. 18 z Okręgu Warszawskiego w dziale IV z aktu Nr. 23 do zabezpieczenia podanej.

3. W dniu 18 Czerwca 1868 r. Filipa Gärtner. wierzyciela sum: *a*) rsr 7,500 ubezpieczonej na dobrach Dobiesz z Okręgu Czerskiego sposobem subintabulatu w dziale IV pod Nr. 15 i na prawie zastawy w dziale III pod Nr. 7, tudzież na dobrach Baniocha z Okręgu Czerskiego w dziale IV pod Nr. 32 wraz z ścieśnieniem w dziale III pod Nr. 11 zamieszczonem; *b*) rsr. 1.575 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2274 w dziale IV pod Nr. 7, do której przywiązane jest ścieśnienie w dziale III pod Nr. 7 zamieszczone; toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznaczony jest termin na dzień 16 (28) Czerwca 1869 r. w kancelarji hypotecznej podpisanego Rejenta.

Stanisław Jasiński.

N. D. *1862. Rejent Kancelaryi Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionych śmierci: 1. W dniu 10 Lipca 1868 r. Fryderyka Hr. Nesselrode, właściciela sumy rsr. 20,000 na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 951, 952 i 953 położonej, w dziale IV pod Nr. 2 zabezpieczonej. 2. W dniu 24 Marca (5 Kwietnia) 1868 roku Michała Szwider vel Swider, wierzyciela sumy rsr. 1,567 kop. 50 na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2397 i 2396*A*. położonej, w dziale IV pod Nr. 9 zabezpieczone niemniej właściciela ostrzeżenia dla sumy, rsr. 139, z procentem i kosztami rsr. 8, tudzież współwłaściciela ostrzeżenia dla sumy rsr. 116 kop. 9½, z procentem i kosztami rsr. 7 i rsr. 15, na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2248 lit. C. położonej, pod respective Numernmi 17 i 18 wykazu zapisanych, otworzyły się spadki, do regulacji których, oznaczam termin na dzień 14 (26) Czerwca 1869 r. w mej Kancelarji.

Włodzimierz Kretkowski.

N. D. *1852. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej na dniu 13 Października 1868 r. śmierci Izabelli z Niesytków Titarewowej, wierzycielki sumy rsr. 1,450 z większego kapitału rsr. 2,250 pod Nr. 9 działu IV na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1453 ubezpieczonego pochodzącej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, termin na dzień 16 (28) Czerwca 1869 r. w Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie wyznaczony zostaje.

Juljan Paklerski.

N. D. 1881. *Pisarz Kancelarji Hypotecznej Gubernji Warszawskiej.*

Z powodu nastąpionej śmierci:

1. Filipa Iłustochowskiego wierzyciela sumy rs. 60 w dziale IV. pod Nr. 1 wykazów hypotecznych nioruchomości w Warszawie pod Nr. 2515 A. B. C. D. E F. i 2515 zabezpieczonej.

2. Itty Mirli Cohn współwierzycicielki ostrzeżenia dla sumy rs. 33,000 w dziale IV pod Nr. 20 nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2242 zabezpieczonej.

3. Wolfa Rosen współwłaściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 798*A*. położonej.

4 Płatona Rusieckiego wierzyciela sumy rs. 4,500 w dziale IV. pod Nr. 16 wykazu nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1455 i rs. 30,000 w dziale IV. pod Nr. 12 na nieruchomości Nr. 759 w Warszawie zabezpieczonych.

5. Moszka Mordki Grünbaum wierzyciela sumy rs. 1,000 w dziale IV· pod Nr. 12 wykazu nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2229 położonej, zabezpieczonej.

6. Małgorzaty Kołaczkiewicz współwierzycielki sumy rs. 600 w dziale IV. pod Nr. 4 wykazu nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1151 położoncj, zabezpieczonej.

7. Feliksa Achcik właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1117*c*. położonej, toczy się postępowanie spadkowe do ukończenia którego wyznacza się termin na dzień 18 (30) Września 1869 r. w kancelarji hypotecznej Gubernji Warszawskiej przed Karolem Hube Pisarzem tejże kancelarji gdzie wszyscy interesanci zgłosić się winni pod prokluzją.

Warszawa d. 5 (17) Marca 1869 r.
Hube.

N. D. 1859. *Rejent Kancelarji Ziemianskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej w dniu 25 Maja 1867 r. śmierci Marji z Koryckich Andrzeja Zakrzewskiego żony, wierzycielki $1/5$ części sumy rs. 1,587 kop 50 na dobrach Brzozówka z Okręgu Siennickiego w Dziale IV. pod Nr. 16*a*. zabezpieczonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin na dzień 14 (26) Czerwca 1869 r. w kancelarji podpisanego Rejenta, wyznaczonym został.

Marceli Zieliński.

N. D. 3. Po księdzu Sylwestrze Marcinkiewiczu, b Komendarzu w Sokołowie, okręgu Gostyńskim, d. 23 Sierpnia (4 Września) 1857 r. zmarłym, otworzył się spadek składający się jedynie z funduszu w Banku Polskim znajdującego się.

Wzywam przeto interesowanych, aby w ciągu 6 miesięcy, od daty zamieszczenia tego obwieszczenia w Dzienniku Warszawskim i w Dzienniku urzędowym Gubernji Warszawskiej z prawami swemi do tego spadku zgłosili się, i takowe udowodnili; po upływie bowiem tego terminu na zasadzie Postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r, Prokuratorja wystąpi przed Trybunał Cywilny w warszawie, z żądaniem wprowadzenia Skarbu Królestwa w posiadanie tego spadku, jako bezdziedzicznego.

Warszawa d. 7 (19) Października 1868 r.
L. Szpaderski, zastępca Obr. Prok.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE

N. D. 1869. Sąd Pokoju w Lipnie. Wydział Hypoteczny.

Stosownie do wezwania Prokuratorji w Królestwie Polskim, ogłasza, iż pierwiastkowa regulacja hypoteki:

a) gruntów po proboszczowskich w wsi Sobowie,

b) gruntów po proboszczowskich w wsi Karnkowie,

c) gruntów po proboszczowskich w wsi Chełmicy.

w Powiecie Lipnowskim Gubernji Płockiej położonych, nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 18 (30) Czerwca r. b.

Wzywa zatem interesantów, aby do takowej dowodami opatrzeni zgłosili się i wnioski swe do protokółu regulacyjnego podali, pod skutkami prekluzji art. 154 i 160 prawa hypotecznego z roku 1818 zagrożonemi.

Decyzje w powyższych regulacjach wydane, ogłoszone zostaną dnia 19 Czerwca (1 Lipca) t. r.

Lipno d. 24 Lutego (8 Marca) 1869 r.

Podsędek. Gurbski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 1696. *Фанансовое Управленіе въ Царствѣ Польскомъ.*

Симъ объявляетъ что 27 Марта (8 Апрѣля) въ 12 часовъ утра въ присутствіи Финансоваго Управленія въ домѣ подъ N. 741, будутъ производиться изустные торги, на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ предназначенныхъ на 1869 г. въ Радзицкомъ лѣсничествѣ, по дачамъ: Зарженцинъ, Слугоцице, Цѣбловице, Пила, Гелзовъ, Кулиговецъ, Яновъ и Брудзевице, отъ суммы 1,911 руб. 46½ коп.

Желающій пріобрѣсти поименованный лѣсъ, обязанъ предявить въ депозитъ Польскаго Банка, залогъ наличными деньгами, въ закладныхъ или ликвидаціонныхъ листахъ, или другихъ процентныхъ бумагъ Царства съ соотвѣтственными купонами, по цѣнѣ предписанной Министромъ Финансовъ въ 192 руб. въ удостовѣреніе чего, долженъ представить квитанцію Польскаго Банка, въ присутствіи Финансоваго Управленія, до начатія торговъ.

Оцѣночную вѣдомость и аукціонные условія сказанной продажи, могутъ быть разсматриваемы въ городѣ Варшавѣ, въ Финансовомъ Управленіи, а тоже въ Радомскомъ Губернскомъ Правленіи и въ Радзицкомъ Лѣсномъ Управленіи.

Мѣстная лѣсная стража, объязывается показать лѣсъ желающимъ торговатся, послѣ чего, никакихъ жалобъ на счетъ недостатка количества дерева, или высокой оцѣнки онаго, не будетъ принято въ уваженіе.

Г. Варшава, 15 Февраля 1869 года.

Завѣдывающій Отдѣломъ,
Ивлукяновъ.

2—3 Начальникъ Секціи, Войзбунъ

N. D. *1846. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali Posiedzeń biura Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na sprzedaż ⅙ części placu miejskiego pod Nr. 1582 *E.* w Warszawie przy drodze Jerozolimskiej i ulicy Składowej położonej, literami *a. b. f. g. h.* na planie sytuacyjnym zakreślonej, której powierzchnia wynosi 10312,23 stóp kwadr. rosyj., czyli łokci kwadr. pol. 2887½, a frontu od ulicy Składowej łokci 35, od ceny po rsr. 2 kop. 25, wyraźnie rubli srebrem dwa kopiejek dwadzieścia pięć za łokieć kwadratowy w warunkaeh zamieszczonej i do niniejszej licytacji ustanowionej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową kupno, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonem na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą cenę jednego łokcia po jakiej rzeczony plac nabyć się deklaruje.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże vadium, w ilości rs. 600 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż mocą której, obowiązuje się nabyć ⅙ część placu miejskiego pod Nr. 1582 *E.* w Warszawie przy drodze Jerozolimskiej i ulicy Składowej położonego, literami *a. b. f. g. h.* na planie sytuacyjnym zakreśloną, której powierzchnia wynosi 10312,23 stóp kwadr. rosyj., czyli łokci kwadr. pol. 2887½, a frontu od ulicy Składowej łokci bieżących 35, ofirując za każdy łokieć kwadratowy po N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkimobowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 600 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa dnia 3 (15) Marca 1869 roku.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major,
Witkowski.

1—3 Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 1603. *Dyrekcya Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Na zasadzie art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień poszczególnych od Dyrekcji Głównej otrzymanych, podaje do powszechnej wiadomości, iż następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, po spełznięciu sprzedaży przymuszonych pierwszych dla braku licytantów, są wystawione na sprzedaże przymusowe drugie czyli ostateczne od zniżonych szacunków.

1. Olbięcin A, B, po oddzieleniu gruntów włościańskich przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarków Olbięcin, Dąbrowa i Góra, oraz z wsi zarobnych Dębniak, Olbięcin, Wólki Olbięckiej i z kolonji Dąbrowa, wraz z lasem do dóbr tych należącym, z przyległościami i przynależytościami, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Kraśniku, Powiecie Janowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 4,338 kop. 13½, vadium do licytacji rs. 6,030, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 21,412, termin sprzedaży dnia 8 (20) Kwietnia 1869 r., przed Rejentem Ciświckim w Lublinie.

2. Potok Wielki Stany i lit. F, po oddzieleniu gruntów włościańskich przy dziedzicu pozostałe, składające się z przyległości Trzcińszczyzna, z częścią na wsi Swidry, tudzież z wsiami Potok Stany, Popielacze, Chuta, Józefów i Zarajec, z lasem bezdzielny zwanym, z przyległościami i przynależytościami, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Kraśniku, w Powiecie Janowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 5,231 kop. 72, vadium do licytacji rsr. 7,020, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 25,979 kop. 46, termin sprzedaży dnia 9 (21) Kwietnia 1869 roku, przed Rejentem Wasiutyńskim w Lublinie.

3. Trzydnik B, po oddzieleniu gruntów włościańskich przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami na wsi Łychowie i przynależytościami, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Kraśniku, Powiecie Janowskim, Gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 897 kop. 42, vadium do licytacji rs. 1,095, licytacja rozpocznie się od sumy rub. sreb. 4,555 kop. 34½, termin sprzedaży dnia 10 (22) Kwietnia 1869 r., przed Rejentem Juścińskim w Lublinie.

Każda z sprzedaży wzmiankowanych odbywać się będzie w terminach powyżej dla nich oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej.

Gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzonym, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biurze Dyrekcji Szczegółowej, wedle których nowonabywca uiści szacunek w tym sposobie:

a) Potrąci sumę vadjalną w gotowiznie złożoną, która może być jednak złożona w Listach Zastawnych lub Listach Likwidacyjnych z właściwemi kuponami, w ilości przedstawiającej równą wartość sumy vadjalnej w gotowiźnie, obliczoną tymczasowo przy licytacji podług ostatniej ceny giełdowej, z zastrzeżeniem stanowczego obrachowania podług ceny, za jaką Listy przez Dyrekcją Szczegółową z wolnej ręki sprzedane będą, do czego składający je udzieli upoważnienie.

b) Potrąci należności podatkowe i inne uprzywilejowane z art. 41 z ustępu 1, 2, 3, prawa hypotecznego z roku 1818, o ileby takowe oddzielnie uiścił.

c) Potrąci pożyczkę Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w ilości, jaka w dniu sprzedaży po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia.

d) Resztę szacunku w dni najdalej dwadzieścia po licytacji złoży w depozyt Banku Polskiego, w gotowiźnie lub listach zastawnych z bieżącemi kuponami *w imiennej wartości* pod rygorem relicytacji.

W końcu uprzedza interesantów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym, przypadło święto kościelne, lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tegoż samego Rejenta.

Ostrzeżenie. Jeżeli nikt nie zgłosi się z chęcią kupna, dobra będą przysądzone na własność Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu.

Lublin dnia 12 (24) Lutego 1869 roku.

Prezes, Bieliński.

1—1 p. o. Pisarza, Illustrowski.

N. D. 1817. *Окружное Артилерійское Управленіе.*

При Варшавскомъ Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи будетъ производится 14 (26) Марта сего года торгъ, безъ переторжки, на перевозку сухимъ путемъ отъ станціи Варшавско-Петербургской желѣзной дороги въ склады Новогеоргіевской крѣпостной артилеріи нарѣзныхъ орудій 24 ф. двадцать восемь и 12 фунтовыхъ девять; съ механизмами, которые будутъ укупорены въ особыхъ ящикахъ, всего вѣсомъ до 7,000 пудовъ.

Желающіе вступить въ торгъ обязаны представить, при прошеніи, для обезпеченія казны залогъ на сумму 150 руб.

Допускается и присылка запечатанныхъ объявленій, которые должны быть написаны съ соблюденіемъ установленныхъ закономъ правилъ, и доставлены въ Окружное Артилерійское Управленіе Варшавскаго Округа не позже 11 часовъ утра въ день торга.

Залогъ на изустныхъ торгахъ и при запечатнныхъ объявленіяхъ долженъ быть представленъ въ наличныхъ деньгахъ или законныхъ процентныхъ бумагахъ.

Условія перевозки, желающіе могутъ читать въ Варшавскомъ Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи ежедневно, отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Г. Варшава, 3 Марта 1869 года.

Правитель дѣлъ, Полковникъ.

2—3 Сомовъ.

N. D. 1658. *Варшавская Крѣпостная Артилерія.*

При Варшавской Крѣпостной Артилеріи, будетъ производиться 20 Марта (1 Апрѣля) торгъ, а 24 Марта (5 Апрѣля) переторжка: на перевозку изъ Варшавской, Новогеоргіевскую Крѣпостную Артилерію, водянымъ сплавемъ:

4 фунт. порожнихъ гранатъ 14,448 мѣдныхъ ударныхъ трубокъ 34,503 и запасныхъ боевыхъ винтовъ 1,302, вѣсомъ всего около 3,360 пудовъ.

Торгъ назначается изустный, но допускается и присылка запетанныхъ объявленій, которыя должны быть доставлены въ Варшавскую Крѣпостную Артилерію, въ день торга не позже 10 часовъ утра, съ приложеніемъ при этомъ залога, равною пятой чассти или 20%, отъ предложенной въ объявленіи за перевозку цѣны.

На изустныхъ торгахъ залогъ долженъ быть представленъ на всю вообще перевозку, всего на сумму 66 рублей, съ тѣмъ, что то лицо, за которымъ останется перевозка, обязано дополнить залогъ такъ, чтобы таковой составлялъ 20% отъ суммы предложенной имъ за перевозку на торгахъ.

Залогъ, какъ на изустныхъ торгахъ, такъ и при запечатанномъ объявленіи, долженъ быть представленъ въ наличныхъ деньгахъ или законныхъ процентныхъ бумагахъ.

Перевозимые предметы, можно видѣть, а условія перевозки могутъ читать въ Варшавской Крѣпостной Артилеріи, отъ 9 до 11 часовъ утра и отъ 2 до 6 часовъ по пополудни, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Г. Варшава, 24 дня 1869 года.

Командиръ Варшавской Крѣпостной

3—3 Артилеріи, Полковникъ, Графъ.

N. D. 1847. *Zarząd Wód Mineralnych w Ciechocinku.*

Podaje do wiadomości, że w d. 2 (14) Kwietnia r. b. o godzinie 11 z rana, odbędzie się przed Komitetem Głównym zakładu wód mineralnych Ciechocińskich w gmachu b. Komisji Sządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych w Warszawie, licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na trzyletnie poczynając od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1869 r. wydzierżawienie austerji skarbowej w Ciechocinku z prawem propinacji w tejże, tudzież w urządzonym przy niej szynku na placu targowym i w oddzielnym domu szynkowym na kolonji Rzej Stary Ciechocinek.

Czynsz dzierżawny ustanowiony jest na rs. 1,400 kop. 20, wyraźnie rubli srebrem tysiąc czterysta kopiejek dwadzieścia rocznie, a kontrakt zawarty będzie z tym, kto najwyższą poda ofertę.

Vadium do licytacji wymagane jest w ¼ części rocznej dzierżawy to jest rs. 350 wyraźnie rubli srebrem trzysta pięćdziesiąt w gotowiźnie, lub papierach publicznych krajowych procentowych, a przy zawarciu umowy, dzierżawca winien złożyć kaucją wyrównywającą połowie jednorocznego czynszu dzierżawnego.

Bliższe warunki mogą być przejrzane każdodziennie oprócz dni świątecznych w biurze Komitetu Głównego w gmachu b. Komisji Spraw Wewnętrznych w Warszawie i w Kancelarji zakładu warzelni soli w Ciechocinku.

Każdy chcący się ubiegać o tę dzierżawę, zechce złożyć, lub nadesłać franco, opieczętowaną deklarację, napisaną podług poniższego wzoru, adresowaną do własnych rąk Prezydującego w Komitecie Głównym zakładu wód mineralnych Ciechocińskich w Warszawie, w gmachu b. Komisji Spraw Wewnętrznych, z napisem: Deklaracja na dzierżawę propinacji w Ciechocinku, napisaną wyraźnie, bez przekreśleń i skrobań, na właściwym papierze stemplowym, obejmującą wszelkie liczby literami. Deklaracje takowe, do których dołączone być ma wymagane vadium, lub też kwit Kasy Banku Polskiego w Warszawie, albo Kasy zarządu wód mineralnych w Ciechocinku, przyjmowane będą do d. 2 (14) Kwietnia r. b. do godziny 11 z rana.

Warszawa d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 r.

Prezydujący, Rejewski.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Zarządu wód mineralnych w Ciechocinku, z dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. składam niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się wziąść w trzyletnią dzierżawę, poczynając od dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1869 r. austarję skarbową z prawem propinacji w tejże, tudzież w domu szynkowym znajdującym się w Starym Ciechocinku, za sumę dzierżawną (wypisać literami) przyjmując wszelkie warunki do tej dzierżawy przywiązane, które mi są dostatecznie wiadome

Kwit kasy na złożone vadium w ilości rs. 350 składam, po które gdybym się przy dzierżawie nie utrzymał, sam się zgłoszę.

Mieszkam w pisałem dnia

podpis.

Adres: Do własnych rąk Prezydującego w Komitecie Głównym zakładu wód mineralnych Ciechocińskich, w gmachu b. Komisji Spraw Wewnętrznych w Warszawie. Deklaracja na dzierżawę propinacji w Ciechocinku.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 1132. **Dowód Banku Polskiego** za Nr. 3,955 na zastawione kosztowności na imie Ryfki Gutblatt **zagubiono,** jak również **weksle** Zielińskiego, Sałtoskiego i Kronińskiego i **rewersa.** Znalazca raczy odnieść pod Nr. 1816 przy ulicy Franciszkańskiej do handlu tandety Altera Gutblata, otrzyma nagrody **rs. 3.**

2—3—1623

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK-

(Dalszy ciąg Obwiesz czeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 1679. *Гарволинское Уѣздное Управленіе.*

Объявляетъ, что на основаніи рѣшенія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія 4 Февраля с. г. за N. 795 въ присутствіи Гарволинскаго Уѣзднаго Управленія 26 Марта сего года въ 12 часовъ утра произволиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленіи на отдачу въ 3-лѣтнее арендное содержаніе дохода Желеховской городской касы съ скотобойни, начиная отъ уменшенной на 1/4 часть арендной суммы нынѣ уплачиваемой то есть отъ суммы 382 руб. 50 коп. сер. въ годъ, желающіе торговатся обязаны приложить къ объявленіямъ своимъ касовую квитанцію на внесенный ими залогъ въ суммѣ 38 руб. 25 коп. равньющимся 1/10 части суммы съ коей начнутся торги, залогъ же лица за коимъ останется аренда пополненный тотчасъ послѣ торговъ невыходя изъ присутствія до размѣра 1/5 части годичной платы объявленной имъ за сказанную аренду будетъ отосланъ въ Польскій Банкъ для приращенія процентами, объявленіе должно быть писано четко, чисто и безъ всякихъ ошибокъ, по прилагаемой формѣ въ случаѣ же отступленія отъ оной а равно несвоевременной подачи объявленія то есть послѣ 12 часовъ срока назначеннаго для торговъ таковое принять не будетъ, торговыя условія могутъ быть разсматриваемы въ Желеховскомъ Магистратѣ а равно и Гарволинскомъ Уѣздномъ Управленіи во всѣ присутственныя дни.

Форма объявленія.

Въ слѣдствіе объявленія Гарволинскаго Уѣзднаго Управленія въ N. Сѣдлецкихъ Губернскихъ Вѣдомостей даю сію подписку въ томъ что желая взять въ аренду доходъ Желеховской городской касы отъ убоя скота на городской скотобойнѣ обязуюсь платить въ годъ сумму (прописью и цифрами) и исполнять всѣ торговыя условія, которыя мнѣ достаточно извѣстны при семъ прилагаю касовую квитанцію на 38 руб. 25 коп. внесеннаго мною залога, который въ случаѣ не признанія за мною торговъ, прошу мнѣ возвратить на руки или отослать на мой счетъ въ N. Мѣсто постояннаго моего жительства. Писать въ N., мѣсяца, дня 1869 г. (Подписать имя и фамилію).

Г. Гарволинъ, Февраля 24 дня 1869 г.
за Начальника Уѣзда, Ротмистръ,
(. . . . . .)
2—3

N. D. 1643. *Начальникъ Радинскаго Уѣзда.*

Сообщаетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи распоряженія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 24 Декабря 1868 г. за N. 8616 будутъ производиться въ Радинскомъ Уѣздномъ Управленіи 20 Марта (1 Апрѣля) 1869 г. въ 12 часовъ утра торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленіи на отдачу съ подряда постройки въ городѣ Радинѣ еврейской бани.

Торги начнутся отъ суммы 1,084 рублей 10 1/2 к. затѣмъ желающіе принять участіе въ торгахъ обязаны приложить къ своимъ объявленіямъ казначейскую квитанцію на внесенные въ залогъ деньги 108 рублей 41 1/2 коп. Объявленіе должно быть писано четко, безъ всякихъ ошибокъ и подчистокъ по прилагаемой у сего формѣ, представленные же не своевременно или съ отступленіемъ отъ формы не будетъ принято.

Подробныя торговыя условія, могутъ быть ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней разсматриваемы желающими въ Радинскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Радинскаго Уѣзднаго Управленія отъ 31 Января 1869 года, за N. . . . . даю сію подписку въ томъ что обязуюсь произвести, согласно утвержденнымъ Сѣдлецкимъ Губернскимъ Правленіемъ отъ 24 Декабря 1868 года за N. 8616 смѣтамъ, работы на постройкѣ еврейской бани въ городѣ Радинѣ за сумму (выписать прописью и цифрами), принимая на себя всѣ условія предъявленныя мнѣ до торговъ касовую квитанцію N. казначейства на внесенный залогъ въ количествѣ 108 руб. 41 1/2 коп. при семъ прилагаю съ тѣмъ, что въ случаѣ непризнанія за мною торговъ деньги получу лично или прошу таковые отослать по почтѣ на мой счетъ въ N. мѣсто постояннаго моего жительства. Писалъ въ N. числа N. мца 1869 г.

(Подписать имя и фамилію).

Г. Радинъ, 31 Января 1869 года.
Капитанъ, Котовъ.
2—3

N. D. 1529. *Управленіе Начальника Ленчицкаго Уѣзда.*

Отъ Ленчицкаго Уѣзднаго Управленія объявляется, что въ присутствіи его 25 числа будущаго Марта мца, въ 11 часовъ утра будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ подрядъ работъ по исправленію топольской плотины въ г. Ленчицѣ, начиная отъ суммы исчисленной по смѣтѣ, за исключеніемъ назначенныхъ на присмотръ и Ординарію, то есть отъ 1,972 р. 8 1/2 коп. in minus.

Желающіе участвовать въ торгахъ могутъ разсматривать условія въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно въ присутственные часы и прислать объявленіе по формѣ у сего прилагаемой.

Форма декларацій.

Въ слѣдствіе объявленія отъ . . . . с. г. за N. симъ обязуюсь взять въ подрядъ устройство Топольской плотины на суму руб. коп. (прописью) подвергая себя условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ, которые мнѣ вполнѣ извѣстные; квитанцію N. казначейства на уплоченный въ суммѣ 198 руб. Залогъ прилагаю и за полученіемъ таковаго въ случаѣ, если торги неостанутся за мною, лично являюсь или о высылкѣ онаго въ N. на мой счетъ прошу. Жительство мое N. писалъ въ N. числа мца (подписать имя и фамилію).

Г. Ленчица, 1— Февраля 1869 года.
Начальникъ Уѣзда, Маіоръ,
Брюнеръ.
3—3

N. D. 1697. *Паечновское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что вслѣдствіе предписанія Финансоваго Управленія отъ 3 Февраля с. г. за N. 737/397 производится будутъ публичные торги а именно 2 (14) Апрѣля с. г. въ 10 часовъ утра въ канцеляріи Войта Гмины Паенчно въ г. Паенчнѣ на продажу буреломнаго дерева находящагося въ здѣшнемъ лѣсничествѣ изъ мѣсныхъ участковъ:

1. Маковиска.
Округъ I, съ оцѣночной суммы 88 р. 7 к.
„ II „ „ 131 „ 24 „
„ III „ „ 156 „ 62 „
„ IV „ „ 12 „ 62 „

2. Пекары.
Округъ I, съ оцѣночной суммы 1 р. 46 к.
„ II „ „ 13 „ 97 „

3. Лущановице.
Округъ I, съ оцѣночной суммы 31 р. 22 к.
„ II „ „ 27 „ 64 „

4. Круплинъ.
Округъ II, съ оцѣночной суммы 10 р. 22 к.
„ III „ „ 3 „ 67 „

5. Вистка.
Округъ II, съ оцѣночной суммы 14 р. 84 к.
„ III „ „ 16 „ 7 „

6. Рестаржевъ
Округъ I, съ оцѣночной суммы 19 р. 95 к.
„ II „ „ 13 „ 23 „
„ III „ „ 6 „ 36 1/2 „
„ IV „ „ 5 „ 99 1/2 „

7. Жаглины.
Округъ I, съ оцѣночной суммы 26 р. 48 к.
„ II „ „ 4 „ 58 „
„ III „ „ 11 „ 7 „
„ IV „ „ 6 „ 75 1/2 „

8. Клюски.
Округъ I, съ оцѣночной суммы 95 „ 18 к.
„ II „ „ 32 „ 14 1/2 „
„ III „ „ 23 „ 54 к

9. Цисовъ.
Округъ I, съ оцѣночной суммы 116 р. 5 к.
„ II „ „ 52 „ 31 „
„ III „ „ 3 „ 34 „
„ IV „ „ 7 „ 1 „

10. Дробики.
Округъ I, съ оцѣночной суммы 17 р. 84 к.
„ II „ „ 23 „ 53 „
„ III „ „ 56 „ 97 „

11. Заіончки.
Округъ I, съ оцѣночной суммы 56 р. 25 к.
„ II „ „ 4 „ 60 „
„ III „ „ 14 „ 26 к.

Продажъ выше поименованнаго буреломнаго дерева будетъ производиться по каждомъ округѣ отдѣльно, желающій приступить къ торгамъ долженъ представить залогъ равняющійся 1/10 части суммы исчисленной за каждый округъ въ участкѣ.

Торговыя условія желающіе могутъ разсматривать въ канцеляріи Паечновскаго Лѣснаго Управленія ежедневно за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней а буреломы въ упомянутыхъ округахъ продаваемые желающіе могутъ видѣть на мѣстѣ по указанію лѣсной стражи.

дер. Лядзинъ, 21 Февраля 1869 г.
Старшій Надлѣсничій,
Аттерманнъ.
2—3

N. D. 1761. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiademości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: dwa łóżka jesionowe i szafa sosnowa, w dniu 12 (24) Marca 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu Nr. 2468 przy ulicy Nowolipki przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.
Dobronoki.
2—2

N. D 1763. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: w dniu 14 (26) Marca 1869 r. o godzinie 11 przed południem w mieszkaniu debentki pod Nr. 2929*a*. przy ulicy Solec przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 1 (13) Marca 1869 r.
Sosonko.
2—2

N. D. 1694. *Sekwestrator Skarbowy Powiatu Warszawskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1869 r. o godzinie 12 z południa to jest w Piątek, na placu targowym za Żelazną Bramą w Warszawie, dopełnioną zostanie przez głośną licytację sprzedaż zajętych przezemnie przedmiotów na satysfakcję należności Skarbowych z folwarku Marki, gminy Brudno przypadających, a mianowicie: woły, krowy i rozmaite sprzęty domowe.

Każdy zatem chęć kupna mający po zaopatrzeniu się w gotowiznę w miejscu i terminie powyżej wskazanym znajdować się zechce, któremu przedmiot zalicytowany po opłaceniu zaraz przypadającej za takowy należytości wydanym będzie, a tenże przedmiot nabywca swoim kosztem z miejsca uprzątnąć jest obowiązany.

Warszawa d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.
Dyjewski.
2—3

N. D. 1885. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Henryka Klawe majstra piekarskiego w Warszawie pod N. 1659/60 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwand Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 1779 przy ulicy Ś-to Jerskiej zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,289 kop. 20, z procentem po 5% w chwili zapłaty obliczyć się winnym i kosztami od Sukcesorów i spadkobierców Ludwika Kochanowskiego, to jest: Walerji z Mikułowskich Kochanowskiej, po Ludwiku Kochanowskim pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 1335 i Bronisława Pawłowskiego obywatela w Warszawie pod Nr. 2099 zamieszkałych, protokułem Antoniego Tymeckiego, Komornika przy Trybunale tutejszym, w d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod **N. 2099** przy ulicy Inflandzkiej, na gruncie czynszowym, z którego opłaca się rocznie czynszu rs. 4 k. 5 w cyrkule policyjnym i administracyjnym 4, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału I, położona, prawem własności do Walerji z Mikułowskich po Ludwiku Kochanowskim pozostałej wdowy i Bronisława Pawłowskiego należąca, w drodze przymusowego wydzierżawienia, protokułem Tymeckiego Komornika z dnia 17 (29) Maja 1868 r. zajęta i skutkiem tego dochody pod dozór sądowy Frojma Perelsztadta oddane mający, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kw. 3,200 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy z drzewa o piwnicach gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Oficyna parterowa z drzewa gontami kryta, o jednym kominie murowanym.
3. Oficynka z drzewa parterowa gontami kryta, o jednym kominie murowanym.
4. Oficyna parterowa z mieszkaniami poddasznemi, z piwnicami gontami kryta, dwa kominy murowane mająca.
5. Komórka z drzewa deskami kryta.
6. Komórki z drzewa i kloaka gontami kryta.
7. Śmietnik z drzewa.
8. Altanka z drzewa deskami kryta.
9. Komórka z desek deskami kryta, a w tej znajduje się kloaka.
10. Komórki z drzewa gontami kryte.
11. Parkan z desek.
12. Dół na wapno balami cembrowany.
13. Sztachetki z lat z bramką.
14. Ogródek warzywno-owocowy, w którym znajduje się drzew gruszkowych i jabłoni 11, drzew dzikich 10, krzaków róż agrestowych i t. p. około sztuk 25.
15. Studnia balami cembrowana z pompą i korbą żelazną.
16. Bruk przy rynsztokach i w podworzu po bokach posesji około łokci 60.

W nieruchomości tej jest 12 lokatorów, z imion i nazwisk. w akcie zajęcia wymienionych. oraz ilość ceny najmu uiszczających.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Rotwand, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod N. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Ryszarda Mikuskiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału I w Warszawie, pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 3 (15) Lipca 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 9 (21) Lipca 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N-rem 549 o godzinie 10-ej z rana, d. 18 (30) Września 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Rotwand, Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 23 Lipca (4 Sierp.) 1868 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Swierczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 23 Lipca (4 Sierp.) 1868 r.
w zast. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Następnie po odbyciu w d. 18 (30) Września 2 (14) Października i 16 (28) Października 1868 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2099 położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 6 (18) Listopada 1868 r. godzinę 10 z rana, w miejscu swych posiedzeń pod Nr. 549 w wydziale I oznaczył.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 1,000, jako postąpionej przez popierającego sprzedaż w warunkach licytacyjnych w terminie zaś ostatecznej sprzedaży od 2/3 części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 17 (29) Października 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyżej oznaczonym, odbytem zostało przygotowawcze przysądzenie nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2099 położonej i takowa przygotowawczo Stanisławowi Rotwandowi Patronowi za sumę rsr. 1,000 przysądzona, termin zaś do jej ostatecznego przysądzenia na dzień 8 (20) Stycznia 1869 r. godzinę 10 z rana, w miejscu posiedzeń Trybunału pod Nr. 549 w wydziale I oznaczony.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od 2/3 części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa, d. 7 (19) Listopada 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyżej oznaczony nie odbył się, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 25 Lutego (9 Marca) 1869 r. z ilacji wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2099 położonej, na dzień 11 (23) Kwietnia 1869 r. godzinę 10 z rana, w miejscu swych posiedzeń pod Nr. 549 w wydziale I. oznaczył.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od 2/3 części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 1 (13) Marca 1869 r.
Radca Dworu, Zgorski.
1—1

N. D. 1886. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Alfreda Schoppe właściciela nieruchomości w Warszawie pod № 1063 położonej, tamże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1779 w Warszawie zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 7,600 a mianowicie rs. 1,800 od Anieli hrabianki Grabowskiej panny pełnoletniej w Warszawie pod № 1726 lit. G. Szai Weingart w Warszawie pod № 1036 lit. F. zamieszkałych, niepodzielnie, zaś reszty, rs. 5,800 od samej Anieli hrabianki Grabowskiej z procentem

prawnym od dnia 20 Grudnia 1867 r. (1 Stycznia 1868 r.) i kosztów jako od współwłaścicieli nieruchomości № 1147 lit. E. A. w Warszawie sytuowanej protokółem Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 21 Listopada (3 Grudnia) 1868 r. w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod N. 1147 lit. E. A. przy ulicy Żelaznej podług taryfy m. Warszawy, lecz właściwie frontami od trzech ulic a mianowicie ulicy Srebrnej i dwóch innych bez nazwisk do targu Wirkowskiego zwanym prowadzących, w cyrkule policyjnym VIII administracyjnym VII i VIII, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie w gminie tegoż cyrkułu VIII i Magistratu miasta Warszawy, na gruncie emfiteutycznym, do szpitala S-go Ducha należącym, z którego opłaca się rocznie czynszu rs. 72 położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników Anieli hrabianki Grabowskiej i Szai Weingort należąca i w tychże posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości gruntu około łokci kwadratowych 78532 i 3/4 mieć mogąca.

Na gruncie zajmowanej nieruchomości obecnie żadne nie egzystują zabudowania i takowe stanowi plac a właściwie ogród warzywny i fruktowy, w którym znajduje się drzew owocowych około sztuk 76 i krzaki agrestu, otaczają z trzech stron parkany, a mianowicie:

1. Od ulicy Srebrnej parkanem z desek na sztorc stawianych z otworem na bramę długi około łokci 466 i 1/2, a wysoki około łokci trzy.

2. Parkan z desek od innej ulicy w małej części w sztorc stawiany, a większej podłużnie długi około łokci 160, wysoki około łokci 3.

3. Takiż parkan z trzeciej strony również z desek w małej części sztorc, a w większej podłużnie stawiany, długi około łok. 171 1/2 a wysoki około łok. 3.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedaż dyrygującego Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod № 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie, pod N. 405 urzędującemu na ręce własne.

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi m. Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387, urzędującemu, na ręce Józefa Kośmińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

Obudwom d. 25 Listopada (7 Grudnia 1868 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 29 Listopada (11 Grudnia) 1868 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549, posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana, w wydziale I, d. 3 (15) Lutego 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Rotwand, Patron przy Trybunale Cywilnym Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 11 (23) Grudnia 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 11 (23) Grudnia 1868 r.

Radca Dworu, Zgórki.

Następnie po odbyciu w d. 3 (15) Lutego, 17 Lutego (1 Marca) i 3 (15) Marca 1869 r. trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Warszawie pod № 1147 lit. E. A. położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym o tatuim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości rzeczonej na d. 7 (19) Kwietnia 1869 r. godzinę 10 z rana w miejscu swych posiedzeń pod Nr. 549 w wydziale I oznaczył.

Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 7,500 jako postąpionej przez popierającego sprzedaż w warunkach licytacyjnych, w terminie zaś ostatecznej sprzedaży od 2/3 części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 4 (16) Marca 1869 r.

1—1 Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 1883. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego Jarnuszkiewicza, właściciela dóbr Tomisławice, w tychże dobrach okręgu Włocławskim gubernji Warszawskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kleczkowskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 6,000 z procentem 5% i kosztów od Wandy z Stejnbornów Mittelstaedt Jana Mittelstaedt obywatela żony. właścicielki dóbr ziemskich Dąbie, w tychże dobrach, w okręgu i powiecie Włocławskim gubernji Warszawskiej zamieszkałej, protokółem Antoniego Markowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 3 (15) Października 1868 roku sporządzonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Dąbie, składające się z jednego folwarku i wsi tegoż nazwiska, w gubernji Warszawskiej, powiecie Włocławskim, w gminie Falborz, w parafji tegoż nazwiska, pod jurisdykcją Sądu Pokju w Brestie położone, prawem własności do Wandy z Sztejbornów Mittelsztaedt Jana Mittelsztaedt obywatela małżonki należące, i w posiadaniu tejże zostające. Ogólna przestrzeń gruntu do folwarku należącego, wynosić może w przybliżeniu około włók 33, czyli dziesiatyn 507 sażeni 825.

Wysiew roczny wynosi przenicy korcy 200, żyta 100, jęczmienia 40, owsa 30, grochu 40, kartofli 120, rzepaku obsiewa się mórg 20.

Na gruncie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajdują się następujące zabudowania.

1. Dom dwór) w części murowany a w części od tylu (z drzewa stawiany na podmurowaniu z kamienia, z gankiem na 4 murowanych słupach wspartym, pod dachem z frontu dachówką karpiówką a od tyłu holenderką krytym, z dwoma kominami murowanemi nad dach wyprowadzonemi.

Przy domu tym z obu stron są przystawione dwie oficyny z drzewa na podmurowaniu z kamieni pod dachem z frontu karpiówką a z tyłu w części holenderką krytym, każda z jednym kominem nad dach wypowadzonym.

2. Ogród owocowy rowem okolony, w którym znajduje się drzew owocowych różnych sztuk 300, oprócz innych drzew dzikich i krzewów. W środku ogrodu klomb z drzew i cztery ławki drewniane.

3. Dwa parski, czyli doły balami szalowane ziemią obwalone.

4. Piec mały z cegły murowany z kominem do pieczenie chleba.

5. Studnia z wałem, łańcuchem i kubłem.

6. Kloaka z cegły w pruski mur stawiana, pod daszkiem karpiówką krytym, o dwóch sedesach.

7. Sadzawka mała, w której znajdować się mają ryby i druga podobna tejże, przy drodze

8. Ogródek płotem i chróstem ogrodzony, w którym znajduje się parę skrzyń inspektowych i pszczoł w kuszkach słomianych sztuk około 30.

9. Parsk w ziemi balami w środku szalowany.

10. Gołąbnik na słupie drewnianym.

11. Kurniki z drzewa stawiane w ośmiobok piętrowe na podmurowaniu z werzyczką drewnianą i otworami dla gołębi z dachem deskami krytym i gankiem w połowie na górze urządzonym.

12. Kuźnia z cegły na fundamentach z kamieni murowana z wystawą od frontu z dwoma kominami murowanemi nad dach karpiówką kryty wyprowadzonemi.

13. Giserma z cegły palonej na fundamencie z kamieni, z jednym kominem i dachem karpiówką krytym.

14. Tartak z stosownemi przyrządami, do którego przystawia się maszyna parowa, której obecnie niema

15. Stajnia, wozownia i spichrz z cagły na podmurowaniu z kamienia stawiane, pod dachem karpiówką krytym.

16. Stodoła z pacy na podmurowaniu z kamieni stawiana, słomą kryta, o ośmiu klepiskach na której ustawiona jest młockarnia czterokonna.

17. Owczarnia z cegły na podmurowaniu z kamienia stawiana pod dachem karpiówką krytym.

18. Dzwonek na słupie drewnianym, a dalej mur z cegły a w nim brama dwuskrzydłowa.

19. Obora z pacy w słupy murowana stawiana na podmurowaniu z kamieni z dachem karpiówką krytym w połowie nieskończonym.

20. Spichrz z cegły i kamienia na podmurowaniu z kamieni piętrowy pod dachem karpiówką krytym

21. Obora z cegły i kamieni murowana z tyłu zaś z cegły i pacy bez kamieni na podmurowaniu z kamieni pod dachem karpiówką krytym.

22. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i kubłem.

23 Chlewy i izba jedna z cegły na pod murowaniu z kamieni murowane, pod dachem karpiówką krytym z jednym kominem.

Zabudowania od N. 15 do 23 opisane stawiane są w czworobok w sroku stanowiący podwórze okolone temiż budowlami, a w niektórych miejscach murem z cegły surówki a w części palonej.

24. Dom z cegły palonej na podmurowaniu z kamieni stawiany, pod dachem karpiówką krytym, z jednym kominem murowanym.

25. Chlewik z drzewa w słupy postawiony słomą kryty.

26. Dom na podmurowaniu z kamienia z drzewa w słupy postawiony o jednym kominie nad dach słomą kryty wyprowadzonym, w domu tym jedna tylko izba należy do dworu, reszta do uwłaszczonych włościan.

27. Dom z pacy na podmurowaniu z kamieni postawiony z dachem karpiówką krytym i jednym kominem.

28. Dom z pacy na podmurowaniu z kamieni postawiony, słomą kryty o jednym kominie.

29. Dom z pacy na podmurowaniu z kamieni karpiówką kryty, o jednym kominie.

30. Chlewy z bali postawione pod dachem słomą krytym.

31. Dom z pacy na podmurowaniu z kamieni postawiony, karpiówką kryty o jednym kominie, połowa tego domu należy do włościan uwłaszczonych.

32. Dom z cegły palonej na podmurowaniu z kamieni postawiony, o jednym kominie murowanym z dachem słomą krytym.

33. Dom z drzewa w słupy na podmurowaniu z kamieni postawiony o jednym kominie z dachem słomą krytym.

34. Dom z drzewa w słupy na podmurowaniu z kamieni, o jednym kominie z dachem słomą krytym.

35. Dom z cegły na podmurowaniu postawiony o jednym kominie nad dach słomą kryty wyprowadzonym, w domu tym jedna izba należy do uwłaszczonych włościan.

36. Wiatrak zwyczajny o czterech szmigach z desek stawiany.

37. Dom (karczma) z cegły palonej na podmurowaniu postawiony z piwnicami murowanemi z jednym kominem murowanym i dachem słomą krytym.

38. Dom z pacy na podmurowaniu postawiony z jednym kominem murowanym i dachem słomą krytym, w domu tym dwie izby są włościan uwłaszczonych.

39. Lasek po większej części brzezina młoda i zagajnik około mórg 150.

Włościanie w dobrach tych mają prawo pasania swego bydła razem z dworskim inwentarzem w miejscach i ilości w akcie zajęcia wymienionej Dochód stały obecnie z karczmy wynosi rs. 340. Stanisław Białecki daje z wiatraka żyta korcy 30, jęczmienia 20. Inny dochód jako niestały obliczyć się nieda.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kleczkowskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Stanisławowi Kużelewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Brestie, w tymże mieście powiecie Włocławskim gubernji Warszawskiej zamieszkałemu i urzędującemu na ręce własne.

2. Piotrowi Zaporucha wójtowi gminy Falborz, do której dobra Dąbie należą, w kolonii Woli Konkowej powiecie Włocławskim gubernji Warszawskiej zamieszkałemu i kancelarję swą tamże utrzymującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 12 (24) Listopada 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr d. 19 Listopada (1 Grudnia) 1867 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w wydziale I-ym d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kleczkowski Obrońca przy Warszawskich Departamentach którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 2 (14) Grudnia 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali Ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 2 (14) Grudnia 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski

Po odbyciu w dniach: 24 Stycznia (5 Lutego, 7 (19) Lutego i 21 Lutego (5 Marca) 1869 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do przygotowawczego przysądzenia powyższych dóbr na dzień 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r. godzinę 10 z rana w Trybunale Cywilnym w Warszawie w Wydziale I ym wyznaczonym został. W którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rsr. 10,000 przez popierającego sprzedaż postąpioną.

Warszawa d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 1884. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Tomasza Michalickiego obywatela, byłego poczthaltera we wsi Milosny, Powiecie Warszawskim zamieszkałego, jako nabywcy praw Anny z Pajzerów Karśnickiej, Wojciecha Karśnickiego obywatela małżonki, i 2. Izabelli Krubczyńskiej wdowy, obywatelki, w Warszawie pod Nr. 701 zamieszkałej, obojga zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu rs. 3,000 i kosztów egzekucyjnych od Pauliny z Bełdowskich Dobieckiej właścicielki domu Nr. 2375 lit. *D* w Warszawie, tamże zamieszkanie prawne obrane mającej, zaś pod Nr. 1432 również w Warszawie zamieszkałej, protokułem Stanisława Nawrockiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 7 (19) Lutego 1869 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Karmelickiej pod Nr. 2375 lit. D, hypotecznym, a 12 nowym w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym V, i VI, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału II, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się rocznie do Kasy Szpitala S-go Łazarza w Warszawie rs. 16 kop. 5 położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Pauliny Dobieckiej należąca, zaś w posiadaniu następujących dzierżawców zostająca, jako to:

a) Trzy lokale są w dwóchletniej dzierżawie Tomasza Michalickiego, jako nabywcy praw Anny z Pajzerów Karśnickiej Wojciecha Karśnickiego obywatela małżonki i Izabelli Krubczyńskiej wdowy na czas od dnia 1 Stycznia n. s. 1869 roku, do tegoż dnia i miesiąca 1871 roku, za cenę na cały ten czas umówioną rs. 1,090 z rygorem nieustąpienia i prawem dalszej dzierżawy dotąd dopóki cały kapital rsr. 10,000 na tejże nieruchomości hypotecznie ubezpieczony przez Paulinę Dobiecką właścicielkę tego domu zapłacony nie będzie, z możnością potrącenia z ceny dzierżawnej przynależnego od sumy kapitalnej procentu, a to na mocy i aktu urzędowego przed Konstantym Dąbkowskim Rejentem w Warszawie w dniu 28 Września (9 Października) 1867 roku zeznanego.

b) Wszystkie resztujące lokale i należytości do tego domu przywiązane, posiada w dzierżawie na rok 1, od dnia 1 Stycznia n. s. 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. Karolina z Turczynowiczów Ziółkowska, Józefa Ziółkowskiego obywatela małżonka, za cenę roczną rs. 2,175 na mocy kontraktu urzędowego przed Stanisławem Tyrchowskim Rejentem w Warszawie w dniu 8 (20) Listopada 1868 roku zdziałanego, ogólna rozległość gruntu pod tą nieruchomością zajmować może około łokci kwadr. 2484.

Na gruncie zajmowanej nieruchomości, znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom masiv z cegły palonej na wapno murowany, z frontu dwupiętrowy z facjatką frontową z dachem, blachą żelazną krytym, z piwnicami masiv z cegły palonej na wapno murowanemi, sklepionemi i dziewięcioma kominami murowanemi, nad dach wyprowadzonemi.

2 Oficyna masiv z cegły palonej na wapno murowana o suterynie, parterze i trzech piętrach z trzema kominami murowanemi, nad dach blachą żelazną kryty, wyprowadzonemi.

3. Oficyna masiv z cegły palonej na wapno murowana z piwnicami sklepionemi, o parterze i trzech piętrach o dwóch kominach murowanych, nad dach blachą żelazną kryty, wyprowadzonych.

4. Kloaki urządzone w systemie beczkowym z dołem murowanym z cegły palonej na cement o 6 sedesach.

5. Ogródek mały sztachetkami drewnianemi olejno pomalowanemi ogrodzony, w którym znajduje się 4 krzaki dzikiego wina i jedno drzewo gruszkowe.

6. Śmietnik z desek sosnowych drzwiami zamykany, z daszkiem blachą żelazną krytym.

7. Drwalnia systemu sztachetowego z drzewa olejno pomalowana, z dachem blachą żelazną krytym.

8. Studnia w podwórzu balami sosnowemi ocembrowana, zakryta i zabrukowana, z pompą żelazną.

9. Podwórze kamieniem polnym brukowane.

10. Parkan z tyłu podwórza z desek sosnowych w sztorc postawiony.

W nieruchomości tej oprócz stróża domu, mieści się 20 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Rotwanda Patrona, w Warszawie, pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 387 urzędującemu na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie pod Nr 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom, d. 7 (19) Lutego 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 7 (19) Lutego 1869 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w Wydziale I-ym, d. 11 (23) Kwietnia 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Rotwand, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 20 Lutego (4 Marca) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa, d. 21 Lutego (5 Marca) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D 1856. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.*

Podaje do wiadomości, że na żądanie Romualda Podczaskiego obywatela ziemskiego w dobrach Kamockiej Woli Powiecie i Guberuji Petrokowskiej zamieszkałego, u Władysława Jawornickiego Patrona Trybunału w Radomiu zamieszkanie obrane mającego w poszukiwaniu sum rs. 14,850 i rs. 200 z procentem aktem Piotra Wojciechowskiego Komornika przy Trybunale w Radomiu z daty 16 (28) Lipca r. b. zajęte zostały na przymąszoną sprzedaż

DOBRA ZIEMSKIE

Skotniki z przyległościami w gminie i parafji tegoż nazwiska, Okręgu i Powiecie Końskim Guberuji Radomskiej położone, do Edwarda Wzdulskiego obywatela w Warszawie Nr. 518, Jana i Salomei z Nowakowskich małżonków Stempniów właścicieli ziemskich w Skotnikach i Antoniego Cudzińskiego właściciela domu w m. Przedborzu Okręgu Końskim zamieszkałych należące, odległe od m. Przedborza wiorst 12, od Końska 42, od Radomia 112.

Dobra te położone nad rzeką Pilicą składają się z folwarku i wsi Skotniki, Wola Skotnicka Reczków, wsi Ojrzenia, Papierni, Justynowa, Józefowa, Wacławic v. Wacławowa. Ogólna rozległość gruntów folwarcznych z lasami wynosi w przybliżeniu mórg 6886 miary nowopolskiej. Gleba ziemi w ogóle żytnia 2 i 3 klasy.

a) Folwark Skotniki, w tym: dom z drzewa szabrowany pod gontem, budowla murowana piętrowa starym zamkiem zwana pod gontem, przed temi na dziedzińcu altanka z brzeziny i kompas kamienny, a w tyle kloaka, kurniki i lodownia z drzewa, dom szabrowany pod gontem, chlewy i studnia, 4 domy z drzewa pod gontem i chlewiki, budynek, w którym mieszkanie i stajnie, chlewy i studnia z drzewa, 3 stodoły z drzewa w słupy murowane, w jednej z tych młocarnia z sieczkarnio i kierat, stajnia z drzewa w słupy murowana, stajnia i owczarnia z drzewa w słupy murowana. Ogrody owocowy w tym chuśtawka i stół kamienny i 3 warzywne. Sadzawki, płoty i parkany. We wsi Skotniki dom gontem kryty, chlewy i studnia, dom z drzewa w ¼ części do dworu należący i chlewik, dom z kuźnią z drzewa najmowany przez kowala Andrzeja Łopusińskiego, w tyle stodoła pod słomą, do tej osady kowalskiej należy 4 morgi gruntu, dom, piwnica, stodoła i oborka wraz z szopą, chlewami i studnią z drzewa ustąpione na użytek szkoły wiejskiej, karczma ze stajnią i domek drewniane, 2 domy z drzewa jeden w połowie, drugi w ¼ części należy do dziedzica, gorzelnia murowana na piętro pod gontem z aparatem Pistorjusza i rekwizytami, wołownia murowana pod gontem i drwalka, studnia wywarowa i suszarnia z drzewa pod gontem, dom sześciorak z drzewa pod gontem i chlewy, tego domu ⅙ część Komisja Włościańska dała na własność Ignacemu Bardzińskiemu.

b) Folwark Wola Skotnicka, w tym: zrąb domu, 2 stodoły, spichlerz i chlewy z drzewa pod gontem, we wsi kuźnia z drzewa pod gontem, o słupa z obórką w ⅓ części do dworu, a w reszcie do włościan należy, karczma i obórka drewniane, budynek zwany browar stary z cegły w pruski mur pod gontem. Oba folwarki należą do Edwarda Wzdulskiego i wydzierżawione Leopoldowi Makońskiemu od dnia 12 (24) Czerwca 1864 r. za czynsz roczny rs. 3,750 na lat 10.

c) Folwark Reczków w którym dwór, ogródek owocowy, chlewy kurniki, obora i stajnia pod gontem, 2 stodoły i spichrz pod słomą, owczarnia z drzewa pod gontem, we wsi dwa domy i obórka pod gontem, stodoła z drzewa dranicami kryta, kuźnia z drzewa z narzędziami kowalskiemi, dom pod gontem w ¼ należy do dworu, takiż dom, stajenka i stodółka, wozówka z drzewa, piwnica w ziemi i bróg słomą kryty, karczma z drzewa i studnia. Folwark Reczków należy do Edwarda Wzdulskiego a wydzierżawiony Janowi Sienkiewiczowi od d. 12 (24) Czerwca 1867 r. do tegoż dnia 1870 r. za czynsz za cały czas rs. 1,157 k. 40 już zapłacony. Z gruntów folwarcznych 30 mórg ziemi jest w posiadaniu Franciszka Chudy.

d) Papiernia, osada fabryczna położona w lesie ma około mórg 60, w tej dom murowany pod gontem ze stajnią stodoła i obory, stodoła, chlewy, wszystko z drzewa, fryszerka z drzewa pod gontem o 1 ognisku i o 1 młocie poruszana za pomocą 2-ch kół wodnych, wyrabia żelazo kute, w utensylja potrzebne, pogródki, most, węglarnia murowana i upust z drzewa. Osada ta należy wraz z propinacją i rybołóstwem na stawie od Jana i Salomei z Nowakowskich Stempniów i Antoniego Cudzińskiego.

e) Młyn i tartak Ojrzeń w lesie położone mórg 12, dom i młyn z drzewa pod jednym dachem, poruszany jednym kołem wodnym, o 2 kamieniach i 2 pytlach, tartak z drzewa o jednej, pile poruszany kołem wodnym pogródki z upustem z drzewa, stodoły, chlewy i piwnica z drzewa. Młyn ten i tartak, wydzierżawiony wieczyście Saulowi Barankiewicz, z prawem rybołóstwa, i pastwiska w lesie do czasu wycięcia onego na krów 8 i 2 konie, a to za czynsz roczny rs. 90.

Obecnie młyn ten zostaje w dzierżawie 12 letniej od 12 (24) Czerwca 1861 r. Ignacego Stępień.

f) Lasy dóbr Skotniki w przybliżeniu mają rozległości mórg 6000 nieurządzone, w nich sosnina, dęby, jesiony, klony, brzoza, świerczyna, jedlina, buczyna, drzewo młode, sążniowe mało zwarte, miejscami w pień wycięte. Przy granicy dóbr Skotnik, Klewa i Suborowiec był kontrowers, lecz ten załatwiony i przeprowadzona linia graniczna; a drzewo na wspólną korzyść właścicieli rzeczonych dóbr, ma być wycięte. W lasach są smolarnie 2, posiada Jankiel Hoch i płaci z 1ej rocznie rs. 90 z 2ej z pieca po rs. 5. Tomasz Majchrzak płaci z pieca rs. 4. W lesie są budynki: dom, stajnia, obora, 2 baraki, chlewik i studnia, drewniane. W dobrach są kopalnie rudy żelazkej i kamienia piaskowego w dużych i małych pytach.

Wsie Skotniki, Wola Skotnicka, Reczków, Ojrzeń, Papiernia, Justynów, Józefów i Wacławice, są uwłaszczone i mają prawa służebności leśnych i pastwiskowych z hypoteki jawne.

Podatki i ciężary opłacane rocznie wynoszą rs. 1,305 kop. 87½.

Akt zajęcia doręczony Pisarzewi Sądu Pokoju w Końsku Antoniemu Rychowskiemu i wójtowi gminy Skotniki Ludwikowi Zak d. 31 Sierpnia (12 Września) r. b. wniesiony do księgi wieczystej d. 14 (26) Września r. b. a wpisany do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu d. 24 Września (6 Października) r. b.

Pierwsze ogłoszenie warunków przedaży nastąpi w d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1868/9 r. o godzinie 10 z rana na posiedzeniu Trybunału w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki przedaży będą do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału i u Władysława Jawornickiego Patrona przedaż tę popierającego w Radomiu urzędującego.

Radom d. 25 Wrześ. (7 Paźd.) 1868 r.
Szczuka.

Jako kopja tego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego poświadczam.

Radom d. 25 Września (7 Paźdz.) 1868 r.
Szczuka.

Po odbyciu w d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 9 (21) Stycznia i 23 Stycznia (4 Lutego) r. b. publikacjach warunków, termin do przygotowawczej sprzedaży oznaczony jest na d. 27 Lutego (11 Marca) r. b. godzinę 10 z rana od sumy rs. 50,000 której ⅔ to jest rs. 33,333 k. 35 popierający sprzedaż ofiaruje.

Radom d. 27 Stycz. (8 Lutego) 1869 r.
Szczuka.

W dniu 27 Lutego (11 Marca) r. b. odbyto przygotowawcze sprzedaż i przysądzenie otrzymał Romuald Podczaski za sumę rs. 33,333 k. 35. Przedaż stanowcza nastąpi w d. 5 (17) Sierpnia r. b. o godzinie 10 z rana. Ponieważ na żądanie Zygmunta Płonczyńskiego wierzyciela rozporządzono taksę dóbr, przeto jeśli ta sporządzoną zostanie, licytacja wywołaną będzie od ceny, taksą wykryć się mającej, a w braku licytantów od ⅔ części takowej. Wrazie niesporządzenia takowej przez rzeczonego wierzyciela, licytacja wywołaną zostanie od rs. 50,000 a w braku licytantów od ⅔ części takowej.

Radom d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 r.
1—1 Szczuka.

N. D. 1880. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Emilji Kierszowej, w asystencji i za upoważnieniem męża swego Jana Kiersz emeryta działającej, czyli obojga małżonków Kiersz w Płocku zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Ignacego Jabłońskiego Patrona w Płocku mieszkającego, obrane mających, w egzekucji Sądowej, z mocy prawnych tytułów, przeciwko Marjannie Kozłowskiej wdowie i Emilji z Kozłowskich Topolewskiej, Szymona Topolewskiego małżonce, przy asystencji tegoż męża czyniącej, czyli obojgu małżonkom Topolewskim, właścicielkom nieruchomości w Płocku zamieszkałym prowadzonej; Józef Lubinkowski Komornik przy tutejszym Trybunale, aktem w dniu 7 (19) Listopada r. b. zaczętym, a dnia 9 (21) Listopada t. r. ukończonym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia nieruchomość w mieście Płocku pod Nr. 285 położoną, a własnością Kozłowskiej i Topolewskiej będącą, której opis jest następujący:

Nieruchomość na placu czynszowym pod Nr. 285, frontem przy ulicy Kolegjalnej położona, w posiadaniu i zarządzie Kozłowskiej i Topolewskiej będąca, styka się na wschód z nieruchomością Gąsiewskiego, na północ z ulicą Kolegjalną, na zachód z nieruchomością Bulewskiego, a na południe z ogrodem rządowym należącym do nieruchomości oznaczonej Nr. 280.

Nieruchomość zajętą składają: 1. Dom z cegły palonej na wapno o parterze i dwóch piętrach dachówką holenderką kryty, z balkonem żelaznym, długi łokci 49½, szeroki łokci 24, w nim mieszkają właścicielki i jest urządzony hotel z numerami gościnnemi na dole, na pierwszem piętrze mieszka Józef Brudzyński za opłatą rsr. 300 rocznie, na drugim piętrze są trzy lokale: jeden dzierżawi Kajetan Chodecki za rsr. 205 rocznie, drugi dzierżawi Gustaw Sniechowski za opłatą rsr. 120 rocznie, trzeci dzierżawi Furgelm za opłatą rsr. 120 rocznie, na trzecim piętrze czyli poddaszu dzierżawi lokal Antonina Bromirska za opłatą rsr. 67 kop. 50 rocznie, tamże są trzy komórki dla lokatorów, a nad całym domem góra do suszenia bielizny. Pod domem są piwnice i suteryny, w suterenach jeden lokal dzierżawi Andrzej Krzyżanowski za opłatą rsr. 48 rocznie, drugi Wiktor Krauze za rsr. 45 rocznie, piwnic zaś jest dziesięć.

2 Oficyna murowana z cegły palonej o jednym piętrze i dwóch kominach, dachówką kryta, długa łokci 48, szeroka łokci 14 w podwórzu stojąca, na dole lokal zajmują właścicielki, oraz są trzy pokoje gościnne, na pierwszym piętrze są także trzy pokoje gościnne i lokal dzierżawiony przez Wincentego Charzewskiego za rsr. 120 rocznie, nad oficyną góra, a pod oficyną cztery piwnice.

3. Lodownia z kamieni deskami pokryta, a nad nią komora dla drobiu.

4. Drwalnie w słupy drewniane z bali na podmurowaniu z kamieni dachówką kryte, długie łokci 51, szerokie łokci 9, a w nich kloaki.

5. Stajnie w trójkąt z cegły palonej, dachówką kryte, długie z jednej strony łokci 50, szerokie łokci 9, z drugiej zaś strony długie łokci 44, szerokie łokci 11.

6. Trzy wozownie z bali na słupach z wystawą, długie łokci 22, szerokie łokci 11, dachówką kryte.

7. Budynek w podwórzu z cegły palonej, blachą żelazną kryty, o dwóch kominach, długi łokci 19, szeroki łokci 10, lokal w nim zajmuje szewc męzki za opłatą rsr. 18 rocznie, pod tym budynkiem jest lodownia, komory i studnia z cegły palonej z pompą żelazną.

8. Dół do wapna balami ocembrowany, z nakryciem z desek.

9 Dwie studnie, jedna przy domu frontowym. a druga przy oficynie balami opogródkowane, z łańcuchami i kubłami.

10. Przy bramie w podwórzu budka z desek, pokryta deskami.

Plac z podwórzem i tretuarem ma gruntu klasy II około 901 łokci kwadr. Podatki z czynszem wynoszą rocznie rsr. 260 kop. 25.

Akt zajęcia wręczonym został dnia 15 (27) Listopada r. b. Stanisławowi Sulikowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Płocku i Janowi Jachimowicz Prezydentowi miasta Płocka.

Wniesienie tego aktu do księgi wieczystej dnia 16 (28) Grudnia r. b., a wpisanie do księgi zaaresztowań dnia dzisiejszego nastąpiło.

Pierwsze ogłoszenie warunków odbędzie się dnia 28 Stycznia (9 Lutego) 1869 r. o godzinie 10 z rana na audjencji Trybunału tutejszego, poczem co dwa tygodnie po sobie idące, druga i trzecia publikacja warunków będą miały miejsce.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału, a drugi egzemplarz wydano Ignacemu Jabłońskiemu Patronowi. który sprzedaż tę prowadzi.

Płock d. 17 (29) Grudnia 1868 r.
Ludwik Rylski.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym trzeciej publikacji warunków licytacyjnych, ułożonych do przedaży nieruchomości w mieście Płocku pod Nr 285 położonej, termin do przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości, oznaczony został na dzień 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. 1869 godzinę 10 z rana, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 12,000 przez popierającą przedaż Kierszową podanej.

Egzemplarz tego obwieszczenia wywieszono na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego, a drugi egzemplarz wydano Ignacemu Jabłońskiemu Patronowi przedaż prowadzącemu.

Płock d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Asesor Kolegjalny, A. Bielski.

N. D 1882. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Radomskiej.*

Stosownie do art 682 K. P. S. podaje do powszechnej wiadomości, iż z mocy aktów urzędowych na dniu 21 Lutego (5 Marca) 1862 r. przed Michałem Przychodzkim i w dniu 6 (18) Lutego 1865 r. przed Felicjanem Tirpitrz Rejentam w Radomiu zdziałanych, na żądanie Henryka Lewittoux Doktora Medycyny w mieście Warszawie pod Nr. 46⁸/₉ zamieszkałego, a zamieszkanie prawne obrane do tej egzekucji w mieszkaniu Ignacego Stankowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Radomiu mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 13 800 z procentami 5% od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1866 r. liczącym się i kosztami egzekucji zajęte zostały w dniu 27, 28, 29. 30 Września (9, 10, 11, 12 Października) i 1 (13 Października 1866 r. na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia dobra

ŻAKOWICE,

z przyległościami i przynależytościami, w gminie Kowala Stępocina, Okręgu i Guberuji Radomskiej położone, prawem własności do Edwarda Brzozowskiego należące i w posiadaniu jego zostające. Dobra te odległe od miasta Gubernjalnego Radomia wiorst 4, od miasta Szydłowca wiorst 25 i od m. Wierzbicy wiorst 17, składająca się: a folwarku Żakowice obejmującego dwór i oficynę z cegły murowane, chlewiki i kurniki, kloakę, spichlerz, stajnię, holendernię, trzy stodoły, szopę, dzwonek na słupie, studnię drzewem cembrowaną, kuźnię z narzędziami dworskiemi, młotem i kowadłem, w której mieszka kowal Wiesiakowski Wincenty przez dwór płatny, dom obok drogi zajmowany przez Jana Durasiewicza i Antoniego Miłkowskiego, którzy z mieszkania odrabiają dworowi dzień jeden w tygodniu i mają dane po 50 prętów ziemi pod kartofle, prócz tego Rozalja Tokarska z mieszkania w tym domu płaci czynszu po rs. 9 rocznie, dom i za nim trzy chlewy zajmowany przez Mośka Rozentzweig pachciarza, który mleko bierze od krów dworskich na garnce, karczmę przy drodze do Trablic budynek murowany i przy nim stajnię zajmowany przez czeladź dworską, tudzież przez Stanisława Tkaczyka i Andrzeja Andruczyka, którzy po rs. 9 rocznie płacą czynszu, karczmę 2-gą przy drodze do Jeżonej Woli, obiedwie dzierżawione przez Jakóba Gajger, przy karczmie tej 2 obory i stodółka, wiatrak o jednym ganku i dwóch kamieniach dzierżawiony przez Marcina Hebdzińskiego Zabudowania folwarczne ogrodzone płotem z żerdzi dartych, dziedziniec morgę 1, gumno morgę 1, prętów 66, ogród owocowy i warzywny mórg 5 prętów 17, ogród dziki morgę 1 prętów 278, ogród zwany czynszownika mórg 6 prętów 189. Grunta orne mianowicie: niwę mórg 120 prętów 154. niwę mórg 38 prętow 125, niwę mórg 23 prętów 94, niwę morgów 37 prętów 150, niwę morgów 13, niwę morgów 7 prętów 231, niwę Kamierową Wolą zwaną morgów 29 prętów 186, niwę morgów 93 prętów 20, niwę morgów 114 prętów 79. Łąk morgów 110 prętów 94, zarośli mórg 64 prętow 174, pastwisk mórg 81 i prętów 193. Las Baltów zwany mórg 37 prętów 228, trzy sadzawki prętów 296, dwie rzeczki, jednę prętów 290 drugą mleczną zwaną prętów 200, nieużytków mórg 8 prętów 249, rozległości mających. Inwentarz żywy: koni fornalskich 14, wołów roboczych 7, krów 8. inwentarz martwy: wozów szynowanych 6, płógów z grządzielami 5, z korkami 6, bron z żelaznemi zębami 8, drewnianych 4, chomont rzemiennych 8, płóciennych 4, szlej parcianych 2. Ćwierć drewniana okuta, drabin 10, desek do gnoju 10, jarzem 4, młynek i maszyna młocarnia bez wialni; b) z folwarku Młodzianów obejmującego: dwór, dom z obórką i stodołą dzierżawiony przez Borucha Silberberg, karczmę i po za nią stajnię w połowie zajmowaną przez propinatora Stanisława Mirkowskiego, a w połowie dzierżawioną przez Jana Streich i Abrahama Kurtz, dom z dwoma stajniami i wozownią oraz podwórkiem oparkanionym, od karczmy płotem z żerdzi oddzielony, dzierżawiony przez Haskla Silberberg i przez tegoż oraz jego poddzierżawców Chaima Leiman, Szlamę Freidman i Herszka Wierzbickiego zajmowany, studnię drzewem cembrowaną, grunta orne, mianowicie: niwę mórg 64 prętów 23 i niwę drugą mórg 15 prętów 236, ogród morgę 1 prętów 92, nieużytków i pod drogami morgów 6 prętów 36.

Na obudwu folwarkach wysiewy: wysiewy oziminy korcy 180, jarzyny korcy 135, si na zbiera się wozów 150. Gotowe dotychczasowe intraty z propinacji, z paktu, wiatraku, oraz z dzierżawy domów i pojedynczych mieszkań wynoszą w ogóle rs. 739.

Bliższe szczegóły co do opisu i stanu dóbr, znajdują się w protokule zajęcia i tudzież w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży, które u Ignacego Stankowskiego Patrona sprzedaż popierającego i Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu, przejrzane być mogą.

Akt zajęcia doręczony został w kopjach dnia 2 (14) Stycznia r. b. Pawłowi Kozłowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Radomskiego i w tymże dniu Stanisławowi Lück, Wójtowi gminy Kowala Stempocina dnia 9 (21) Stycznia r. b. wniesiony do księgi wieczystej wywłaszczonych dóbr, a dnia 23 Stycznia (4 Lutego) t. r. wpisany do księgi zajęć Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu utrzymywanej.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi na audjencji publicznej w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnedo Gubernji Radomskidj w Radomiu dnia 1 (13) Marca r. b. o godzinie 10 z rana, a dwie następne

stosownie do art. 702 K. P. S. co dwa tygodnie.

Radom d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1867 r.

Szczuka.

Wywieszono na tablicy w sali posiedzeń Trybunału Cywilnego w Radomiu, dnia jak wyżej.

Szczuka.

Po trzykrotnem ogłoszeniu warunków sprzedaży w terminach prawem oznaczonych, przygotowawcze przysądzenie odbędzie się na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu, dnia 27 Kwietnia (9 Maja r. b. o godzinie 10 z rana. Licytacja wywołaną zostanie od szacunku rs. 22,200, a gdyby tego nikt nie ofiarował, w tymże samym terminie od zniżonego o $\frac{1}{3}$ część szacunku czyli od rs. 14,800.

Radom d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1867 r.

Szczuka.

W terminie przygotowawczego przysądzenia wniesione ze strony Edwarda Brzozowskiego w drodze akcji incydentalnej zarzutu o nieważność całego postępowania subhastacyjnego, ewentualnie nakazanie oszacowania dóbr Żakowice z przyległościami, Trybunał Cywilny w Radomiu, rozpoczynając wyrokiem ocznie w tymże dniu 27 Kwietnia (8 Maja) 1867 roku wydanym, żądania Brzozowskiego oddalił, odbycie przygotowawczego przysądzenia postanowił, dobra Żakowice z przyległościami Henrykowi Lewittoux tymczasowo za sumę rub. sr. 14,800 przysądził i termin do stanowczej sprzedaży na dzień 13 (25) Czerwca 1867 r. wyznaczył. Na skutek założonej przez Edwarda Brzozowskiego apelacji, Sąd Apelacyjny Królestwa wyrokiem na dniu 6 (18) Czerwca 1867 roku wydanym, zaskarżony wyrok Trybunału w tem jedynie zmienił; iż oszacowania dóbr Żakowice z przyległościami dopuścił, a Rządzący Senat wyrokiem daty 20 Września (2 Października) 1867 r., oszacowanie to kosztem Edwarda Brzozowskiego rozporządził i do dopełnienia onego termin miesięczny od doręczenia wyroku pod prekluzją zakreślił.

Po dopełnieniu w dniu 20 Listopada (2 Grudnia), oszacowania Henryk Lewittoux zastrzegając skargę o uchylenie onego zyskał na dniu 19 (31) Marca r. b., wyrok termin do odbycia stanowczego dóbr Żakowice z przyległościami przysądzenia, na dzień 2 (14) Maja r. b. godzinę 10 z rana wyznaczający. W tym więc terminie licytacja od szacunku oszacowaniem na rsr. 48,947 ustanowionego, a gdyby tego nikt nieofiarował od szacunku o $\frac{1}{3}$ część zniżonego czyli od sumy rsr. 32,631 kop. $33\frac{1}{3}$ zostanie wywołana.

Radom dnia 19 (31) Marca 1868 roku.

Szczuka.

Termin ten spełzł dla zaszłych ze strony Edwarda Brzowskiego sporów co do zarzuconej nieważności formalności stanowczą sprzedaż uprzedzających, które wyrokami Trybunału Cywilnego w Radomiu z d. 18 (30) Kwietnia r. b. i Sądu Apelacyjnego Królestwa daty 14 (26) Maja t. r. zostały oddalone i wyrokiem Trybunału Cywilnego w Radomiu daty 11 (23) Czerwca r. b., nowy termin do stanowczej sprzedaży na dzień 25 Lipca (6 Sierpnia) r. b. godzinę 10 z rana wyznaczony.

Radom dnia 11 (23) Czerwca 1868 roku.

Szczuka.

Gdy w terminie oznaczonym nikt z chęcią licytowania od całego i od zniżonego o $\frac{1}{3}$ część z taxy szacunku niezgłosił się, Trybunał Cywilny w Radomiu wyrokiem daty 10 (22) Września r. b. taksę do rs. 36,710 kop. 25 obniżył, wywołanie licytacji od $\frac{2}{3}$ części tej sumy to jest od rs. 24,473 kop. 50 postanowił i nowy termin do sprzedaży dóbr Żakowice z przyległościami na dzień 7 (19) Listopada r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Radom dnia 13 (25) Września 1868 r.

Szczuka.

Kiedy zaś i w tym terminie nikt do licytowania od sumy rsr. 24,473 kop. 50 niezgłosił się Trybunał Cywilny w Radomiu wyrokiem daty 27 Listopada (9 Grudnia) 1868 r. wywołanie licytacji dóbr Żakowice z przyległościami od sumy rsr. 18,355 kop. $12\frac{1}{2}$ postanowił i do jej odbycia nowy termin na dzień 17 (29) Stycznia 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Radom dnia 2 (14) Grudnia 1868 roku.

Szczuka.

Pomieniony termin spełzł z powodu sporów ze strony Brzozowskiego do wyższych instancji wyniesionych. Spory te Rządzący Senat ostatecznie wyrokiem daty 6 (18) Lutego r. b. oddalił, a Trybunał Cywilny w Radomiu wyrokiem z dnia 27 Lutego (11 Marca) r. b. nowy termin do sprzedaży dóbr Żakowice od sumy rsr. 18,355 kop. $12\frac{1}{2}$, na d. 15 (27) Kwietnia r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Radom dnia 1 (13) Marca 1869 roku.

Szczuka.

N. D. 1879. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Arona Budki handlującego w m. Płońsku Okręgu Płockim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Franciszka Lebensztejna Patrona w Płocku zamieszkałego, obrane mającego, w egzekucji sądowej z mocy prawnych tytułów, przeciwko Janowi Mateuszowi dwóch imion Włoczewskiemu Sztabs-Kapitanowi 8-go piechotnego Estlandzkiego pułku, w m. Krasnem Siele Gubernji Petersburgskiej Cesarstwie Rosyjskim konsystującemu rozwiniętej, Józef Lubinkowski Komornik przy Trybunale tutejszym aktem w dniu 1 (13) Września 1866 r. rozpoczętym, a d. 6 (18) Września t. r. ukończonym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia część na wsi Włoczewie lit. C, S, D, K, w gminie Sikorz Okręgu Płockim położoną, własnością tegoż Włoczewskiego będącą, której opis jest następujący:

Zajęta część wsi Włoczewa jest odległą od miast: Dobrzynia nad Wisłą i Bielska o wiorst 14, a od Płocka o wiorst 21, składa się z rozmaitych działów gruntu, szczegółowo w akcie zajęcia opisanych, z których w środku wsi w siedliskach jest 17 działów, grunta zaś orne folwarczne podzielone są na trzy części, to jest: pole ozimne, jarzynne i ugórowe, a to ostatnie pole ma znowu dwie części.

Pierwsza część pola ugórowego składa się z 23 działów, druga część z 9 działów, pole jarzynne ma również dwie części, z których pierwszą składa działów 7, a drugą działów 36, pole ozimne ma działów 14.

Ogólna rozległość zajętych gruntów wynosi włók 11 mórg 21 pr. 250 miary nowopolskiej a granice szczegółowych działów są w akcie zajęcia opisane.

Wieś Włoczewo graniczy: na wschód z wsią Trzebieniem, na północ z Dzięgelewem, na zachód z Karwosiekami i Suchodołem, na południe z Kamionkami.

Zajęta część Włoczewa lit. C, S, D, K, zostaje w dzierżawnym posiadaniu Felicjana Pniewskiego, z mocy Kontraktu przed Antonim Wołowskim Rejentem w Płocku d. 7 (19) Września 1866 r. przez Joannę Włoczewską po Materszu Włoczewskim poprzednim właścicielu pozostałą wdowę i dożywotniczkę zeznanego, dzierżawa ta na lat trzy, to jest do d. 12 (24) Czerwca 1869 r. służąca, umówioną została na rs. 1,500 za lat trzy i kwotę tę Pniewski przy kontrakcie zapłacił. Co do budowli te są.

A. Na dziale I. 1. Stodoła z bali na słupach słomą kryta. 2. Takaż druga stodoła. 3 Budynek stary z szachulcu w zamek i w słupy słomą kryty, dawniej dwór stanowiący, a obecnie na owczarnię przeznaczony.

B. Na dziale II. Chałupa należąca do dworu z bali na słupach słomą kryta, z kominem z cegły surówki.

C. Na dziale V. 5. Chałupa z bali słomą kryta, z kominem z surówki, w tej chałupie mieszkają: Józef Chyżyński, Józef Majchrzak, Paweł Bugacy dawniejsi kopcarze i Wojciech Jabłoński dawny parobek. 6. Szopa przystawiona do powyższej chałupy. 7. Stodółka z szopą z drugiej strony chałupy, obydwie z drzewa słomą kryte. 8. Chałupa z bali na słupach słomą kryta, z kominem z cegły surówki. w tej chałupie mieszka Piotr Rogoziński uwłaszczony, oraz ekonom dworski. 9. Stodoła z szopą z dylów w słupy słomą kryta, która należy do uwłaszczonych włościan.

D. Na dziale VII. 10. Chałupa z szopą z bali na słupach z kominem z surówki, w tej mieszka Józefa Obrębska wdowa sposobem zastawy w procencie od sumy rsr. 225, mając ogród przy domu i w polu 18 zagonów do siewu.

E. Na dziale IX 11. Chałupa z bali na słupach słomą kryta, z kominem z cegły, w niej mieszkują Antoni Lewicki parobek i Jan Gach uwłaszczeni.

F. Na dziale X. 12. Dom z szachulcu w zamek słomą kryty z kominem z cegły, połowa tego domu należy do Marcina Jabłońskiego, a druga do Franciszka Jaskowskiego uwłaszczonego, oraz ogród i siedliska.

G. Na dziale XVI. 13. Dom mieszkalny z bali na słupach słomą kryty, z kominem murowanym. 14. Stodoła z szopą. 15. Druga stodoła. 16. Stajnie i chlewy. 17. Spichrz. 18. Szopy, wszystko z drzewa słobą kryte. 19. Gołębnik na słupie. 20. Trzy parski w ziemi do kartofli.

Co do gruntów te są kl. II i składają się: z siedliska, roli ornej, łąk, nieużytków, jako też lasów olszowego i brzozowego, niemniej zazośli, jest także sadzawka obejmująca pr. 100 i jeziora w 4 miejscach, mające przestrzeni morgę 1 pr. 180, a na dziale 16 znajduje się ogród owocowy przestrzeni około pręt. 200, w którym są śliwki, gruszki i wiśnie, ogród ten i podwórze są ogrodzone płotem z żerdzi, paśniki i błota mają przestrzeni mórg 2 prętów 280. Grunta włościan uwłaszczonach wynoszą mórg 11 pr. 250, włościanie żadnych powinności nie odrabiają, ani czynszu do dworu nie płacą, a grunta i budowle przez nich posiadane, zamieszczone zostały w akcie zajęcia, jedynie w celu uzyskania za nie wynagrodzenia.

Czyni się wzmianka, iż domu karczemnego w zajętych dobrach niema, lecz istnieje we wsi Włoczowie propinacja trunków krajowych, którą dzierżawi Andrzej Dąbrowski, mieszkając w domu wynajętym na części Jarzyńskiego i płaci rocznej dzierżawy rs. 90, z czego na zajętą część przypada dla dzierżawcy rs. 60, a resztę rs. 30 pobiera Jarzyński właściciel drugiej części.

W zajętej na sprzedaż części dóbr Włoczewa, niema żadnych zakładów ani fabryk, są tylko inwentarze gruntowe następujące: 1. koni roboczych różnej maści i lat 6, 2. wołów 5, 3. wozów 2, 4. płużyc 3, 5. bron drapaczy 4, 6. półszorków 6, 7. maszyna do młocenia zboża z sieczkarnią. W tej inwentarze zajęte łącznie z dobrami oszacowane zą w ogóle na rsr. 505 kop. 28, którą to kwotę dzierżawca Pniewski przy ekspiracji kontraktu zapłacić jest obowiązany.

Podatków z zajętaj części opłaca się rocznie rs. 205 kop. 14.

Akt zajęcia doręczonym został w dniu 4 (16) i 10 (22) Sierpnia r. b. Aleksandrowi Sołncew, Naczelnikowi powiatu Płockiego, Stanisławowi Sulikowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Płocku i Andrzejowi Nawakowskiemu wojtowi gminy Sikorz, w których obrębie dobra Włoczewo są położone.

Wniesienie tego aktu do księgi wieczystej dóbr Włoczewo nastąpiło dnia 15 (27) Września r. b. a nadto akt ten w dniu 29 Września (11 Października) r. b. wpisanym został do księgi zaaresztowań w Trybunale tutejszym utrzymywanej.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objsśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trydunału tutejszego dnia 7 (19) Grudnia 1867 r. o godzinie 10 z rana, poczem co dwa tygodnie po sobie idące druga i trzecia publikacja warunków nastąpi.

Akt zajęcia obejmujący w sobie szczegółowe opisanie budowli i granic każdego kawałka gruntu, niemniej warunki licytacyjne przejrzane być mogą u Franciszka Lebensztein Patrona, który sprzedaż zajętej części dóbr Włoczewa prowadzić będzie, jak niemniej u Pisarza Trybunału tutejszego.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali ustępowej Trybunału a drugi egzemplarz wydano Franciszkowi Lebensztein Patronowi.

w Płocku d. 30 Września (12 Października) 1867 r.

Michał Betlej.

Po odbyciu 3-ch publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych sprzedaży dóbr Włoczewa lit. C. S. D. K. i na skutek podstawienia się w prawa Arona Budki sprzedaż subchastacyjną popierającego, Marjanny Izabeli 2-ch imion z Włoczewskich Kuklińskiej Jana Kuklińskiego obywatela żony w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej czyli obojga małżonków Kuklińskich w m. Płocku zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Lebensztejn Patrona Trybunału Cywilnego w Płocku tamże zamieszkałego obrane mających, wyrokiem Trybunału tutejszego z d. 20 Lutego (4 Marca) r. b. termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Włoczewo lit. C. S D. K. na d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. godzinę 10 z rana na audjencji tegoż Trybunału wyznaczony został w którym licytacja dóbr rzeczonych rozpocznie się od sumy rs. 3,000.

Płock d. 1 (13) Marca 1869 r.

1—1 Asesor Kolegjalny, A. Bielski.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 1819. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ Маріанну, Моравскую отъ роду 47 лѣтъ вѣроисповѣданія католическаго урожденную отъ Андрея и Екатерины супруговъ Моравскихъ въ послѣднее тремя содержейся изъ службы въ Варшавѣ подъ N. 3113 нынѣ съ мѣстонахожденія неизвѣстной дабы въ продолженіи 30 дней отъ дня настоящаго объявленія, явилась въ здѣшній Судъ или же увѣдомила ближайшія полицейскія власти о настоящемъ своемъ мѣстопребываніи.

Варшава, 27 Фев. (11 Марта) 1869 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Жизневскій.

* * *

Zapozywa Marjannę Morawską, lat 47 katoliczkę z Andrzeja i Katarzyny małż. Morawskich urodzoną, ostatecznie ze służby w Warszawie pod N. 3113 utrzymującą się obecnie z pobytu niewiadomą, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia w Sądzie tutejszym stawiła się, lub władzy najbliższej o pobycie swojem zameldowała.

Warszawa, d. 27 Lutego (11 Marca) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 1843. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальварiи.*

Вызываетъ Людвикую Бурдыновую постоянную жительницу деревни Келтники, Сейнскаго уѣзда нынѣ неизвѣстную по мѣсту пребыванія, чтобы въ теченіи 20 дней по собственному дѣлу явилась въ Судъ.

Г. Кальварія, Февраля 15 (27) д. 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Zapozywa Ludwikę Burdynowę ze wsi Kaletniki, gminy Sejny, Powiatu Sejneńskiego obecnie z pobytu niewiadomą, aby do ogłoszenia wyroku Sądu tutejszego z dnia 8 (20) Listopada 1868 r. w ciągu dni 20 stawiła się.

Kalwarja, dnia 15 (27) Lutego 1869 roku.

Sędzia Prezydujący, Asesor Kolegialny,

de Johne.

N. D. 1779. *Судъ Исправительной Полиціи въ Петроковѣ.*

Вызывается симъ Антона Потоцкаго, проживающаго временно въ дер. Ястржежбицахъ, гминѣ Домброва Русѣцка, Сѣрадзкаго уѣзда, а нынѣ отлучившійся безъизвѣстно изъ мѣста своего жительства, дабы въ теченіе 30 дней отъ тоже писаннаго числа, донесъ о своемъ мѣстопребываніи, или лично явился въ здѣшній Судъ, для выслушанія приговора здѣшняго Суда, состоявшагося по его собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по закону.

Г. Петроковъ, Фев. 24 (Марта 8) д. 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Колежскій Асесоръ, Хмеленскій.

* * *

Zapozywa Antoniego Potockiego, czasowo we wsi Jastrzębicach, gminie Dąbrowa Rusiecka, Powiecie Sieradzkim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby w ciągu dni 30. licząc od daty niniejszego wezwania doniósł o miejscu swego zamieszkania, albo osobiście stawił się w Sądzie tutejszym dla wysłuchania wyroku Sądu tutejszego w jego sprawie wydanym, w przeciwnym bowiem razie Sąd postąpi podług przepisów prawa.

Petrokow, 24 Lutego (8 Marca) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Chmieleński.

N. D. 1804. *Маріампольскій Судъ Простой Полиціи.*

Вызываетъ Маріанну Шаркшнисъ въ послѣдствіи въ городѣ Маріамполѣ проживающую, нынѣ по мѣсту пребыванія неизвѣстную, дабы въ теченіи 30 дней, явилась въ Маріампольскій или Кальварійскій Исправительный Судъ, для поясненія по дѣлу Александра Каревича обвиненнаго о нанесеніе побоевъ, въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Г. Маріамполь, 19 (31) Декабря 1868 г.

Подсудокъ, Парисъ.

* * *

Wzywa Marjannę Szarksznis, ostatnio w mieście Marjampolu zamieszkałą dziś z pobytu niewiadomą, aby w przeciągu dni 30 stawiła się przed Sądem Marjampolskim, lub Sądem Poprawczym Kalwaryjskim, dla złożenia objaśnienia w sprawie przeciwko Aleksandrowi Karawierowi o obelgi obwinionemu, w przeciwnym razie, wedle prawa postąpionem będzie.

Marjampol d. 19 (31) Grudnia 1868 r.

Podsędek, Paris.

N. D. 1780. *Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Предписываетъ Яну Крипякевичу портному и Михаилу Писецкому лакею прежде въ Люблинѣ проживающимъ а по настоящему мѣстожительству неизвѣстнымъ въ продолженіе 30 дней считая отъ дня объявленія сего вызова явится въ здѣшній Судъ цѣлью данія показанія по собственному дѣлу или о настоящемъ мѣстожительствѣ здѣшній Судъ въ продолженіе того же времени увѣдомить, въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено по закону.

Г. Люблинъ, 15 (27) Февраля 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Рупрехтъ.

* * *

Wzywa Jana Krypiakiewicza krawca i Michała Piaseckiego lokaja o stawienictwo, w Lublinie zamieszkałych, a obecnie z pobytu niewiadomyck, aby w przeciągu dni 30 od daty ogłoszenia niniejszego zapozwu zgłosil się w celu złożenia zeznań w własnej sprawie lub o obecnem swem zamieszkaniu w tymże przeciągu czasu Sąd tutejszy zawiadomili, w przeciwnym bowiem razie, postąpiono z nimi będzie podług prawa.

Lublin d. 15 (27) Lutego 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

N. D. 1783. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Вызываетъ симъ Эдуарда Хейнцъ, жителя деревни Садлово, гмины Помятово, Серпецкаго уѣзда, безизвѣстно отправившагося изъ мѣста своего жительства, дабы въ теченіи 30 дней по собственному его дѣлу, явился въ здѣшній Судъ, въ противномъ же случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по закону.

Г. Пултускъ, 25 Фев. (9 Марта) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Шклярскій.

---

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.